nõ ē asin⁹ nec pro ⁊ sic ꝯ alijs Et sub p̄dicato sic null⁹ bõ ē asi
n⁹ go null⁹ bõ ē prunell⁹ nec fauellus ⁊ sic ꝯ alijs. Secundũ
Predicta q̄rit ꝯ hoc sophismate nullus bõ ē omis bõ. pbatio
sor nõ ē omis bõ pro nõ ē omis bõ ⁊ sic ꝯ alijs. vl sic ei⁹ ptradic/
tonia ē fla scz hic aliqs bõ ē omis bõ go pria ē va Cõtra ibi p/
dicat oppositũ ꝯ opposito qr omis ⁊ null⁹ sũt opposita go locutõ
ē fla Solutõ pria simpliciter ē va. ⁊ ip̄robatõ soluēda ē p̄ iterũ
ptõem qr ibi nõ p̄dicat oppositũ ꝯ oppito sed remouet ceōm
nē hominē ab homie p quolibet supposito ⁊ hoc est verũ

Eqt ꝯ hoc signo nihil q̄ significat ꝯ sic hoc signũ null⁹
Et p̄terea hz i se terminũ ꝛcipiētē ei⁹ distributõz qr nullã rez
significat Nihil em ē signũ vl cũ negatõe res vo ē termi⁹
recipiēs eius distributõnem. Scõm p̄dicta q̄rit ꝯ hoc so/
phismate nihil videns ē aliqꝯ videns. pbatõ nõ hãc rē vi/
dēs ē aliqd vidēs qr nõ vidēs sortē ē aliqꝯ videns scz pro ⁊
nõ illã rē vidēs ē aliqꝯ vidēs ⁊ sic ꝯ alijs go nihil vidēs ē ali
qꝯ vidēs. Cõtra ibi p̄dicat oppositũ ꝯ oppito qr aliqꝯ vi/
dēs p̄dicat ꝯ eo q̄ ē nihil vidēs go sophisma ē ipossibile. So
lutõ q̄dã distinguũt hãc nihil vidēs ē aliqꝯ vidēs. Eo q̄ hec
dictõ nihil p̄t cē acti cã⁹ ⁊ tũc ē sens⁹ nullã rē vidēs ē aliqꝯ vi
dēs. vl p̄t cē nti cã⁹ ⁊ tũc ē sens⁹ nulla res videns ē aliqꝯ vi/
dēs. ⁊ sic ꝑm hoc ponũt ãphiboloiã ex diuersitate cã⁹ ⁊ isti nõ
soluũt sophisma qr vtroqz mõ pria ē fla Alij distinguũt hanc
nihil vidēs ē aliqꝯ eo q̄ negatõ exñs in hoc termio nihil põt

negare ꝑticipiũ prio poitũ ⁊ ē sensus q̃z libet rē nõ videś ē aliq̃ videś et sic ē diuisa vel põt negare hoc ꝓbũ ē ⁊ ē sens⁹ q̃z libet rē videś nõ ē aliq̃ videś. ⁊ sic ē ꝓposita q̃ negatõ fert ad sitũ magis debitũ. Sz adhuc isti nõ soluũt q̃ vtroq̃z mõ ē fla Cũ oppoita ponãt circa idē. vñ dõ ē de pria q̃ simpliciter sit fla ⁊ ꝓbatõ peccat fm figurã dictõis a plib⁹ õtermiatis ad vnã õtermiatã rõe h⁹ termi videś q̃ in p̃missis õtermiatã hz suppõz q̃ habet plres determiatas in añti et in ꝓñti vnã solã. peccat etiã fm accñs q̃ aliq̃ videś stat cũ p̃missis fm se et nõ fm q̃ vniunt in isto toto nihil videns. vñ hoc totũ accidit ꝑtib⁹ aliq̃ videś assignat vtriq̃z inesse. Sciendũ est aũt q̃ omnes p̃misse sũt duplices q̃ negatõ põt õtermiare verbũ vel ꝑticipiũ vt dictũ ē. vñ aliqui posuerũt p̃missas esse duplices ꝓcloz ꝓbo nõ ꝓpter quãdã regulã quã dabãt talē. Quotiēscũq̃z negatõ et distributõ includũt in vno termio ad quidq̃d sumit vnũ et reliquũ. vñ cũ distributõ in obliquo posita nõ possit attingere ꝓbũ in p̃cedenti oroe ita neq̃z negatõ Item idē est iudiciũ de his sophismatibus nullũ caput habēs est aliquid caput hñs. a nullo homie differēs est ab aliquo homie drñs Nullũ oculũ habēs est aliquē oculũ hñs Tu es quilibet vel drñs a quolibet Tu es omnis homo vel differēs ab omni homie ꝛc.

Sequitur de signis distributiuis duorum Et sunt vterq̃z neuter. Et hec drñt a p̃dictis q̃ predicta

signa vt ois nullꝰ distribuũt terminũ ꝓñez ꝑ quolibz suo sup
posito. ⁊ ista signa distribuũt solũ ꝑ duobꝰ ꝑ ꝺmõstratõz ostẽ
sis vt vterqz illoꝝ cẗ vl neuẗ Circa ꝑdctã q̃rit ꝺ hoc sophis
mate Ab vtroqz istoꝝ enũciatũ ẽ ⁊m. posito casu q̃ sor dí/
cat deũ esse ⁊ plo dicat homiez esse aial et ambo dicãt homi
nẗ esse asinũ Et isti duo demõstrent ꝑ ꝓnom̃ demõstrativũ.
Probatio prie a sorte enũciatũ ẽ ⁊m a ploe enũciatũ ẽ ⁊m
go ab vtroqz istoꝝ enũciatũ est ⁊m Cõtra ab vtroqz istoꝝ
enũciatũ est veꝝ sed nihil est enunciatũ ab vtroqz istoꝝ nisi
hominẗ esse asinũ ⁊m q̃ ẽ impossibile go sophisma ẽ falsum
Solutõ prãa est vera et ꝑbatõ peccat ꝓtra fallaciã accñtis
qz hec dictõ enunciatũ ⁊ hec dictõ verũ tenent in sophisma/
te ꝑ ipo vero et ꝑ enũciato in ꝓmũi et nõ ꝑ ipo vero et enũ
ciato in ꝑticlari , vnde ꝑticulare enũciatũ ab vtroqz accidit
ꝓmũi enũciato ab vtroqz sicut supiori ⁊ esse ⁊m assignatur
vtriqz in esse et q̃a esse verũ ꝑpie ꝓuenit cõmũe enũciato ⁊
nõ ꝓuenit ꝑticulari. Ideo ibi est fallacia accñtis Et appello
supius q̃ est maꝰ siue essentiale siue accñtale. Quidã tñ di/
cunt q̃ prima simpliciter est falsa Et dicũt q̃ enũciatũ tenet
ꝑ ꝑticulari enũciato ab vtroqz et simpliciter ⁊m ꝑ ꝑticulari
vero Et sic sophisma ẽ falsũ Et ꝑbatõ peccat ꝓm fallaciaz
figure dictõnis a pluribus suppositõnibus determinatis ad
vnã ꝺterminatã ratõe buiꝰ termi enũciatũ et sil̃z hꝰ termini
⁊m . sed prior solutõ est melior et subtilior Item Queritur

Et hoc sophismate neutꝝ oculũ hñdo tu potes videre.
Probatõ dextrũ oculũ nõ habẽdo tu potes videre sinistrũ
oculũ nõ hñdo tu potes videre go neutꝝ oculũ hñdo tu po/
tes videre Cõtra neutꝝ oculũ hñdo tu potes videre go duꝯ
neutꝝ vl'si neutꝝ vl' qꝛ neutꝝ oculũ bẽs tu potes videre q̃ ẽ
fl'm Gerũdia eñ terminata i do hñt resolui p dũ si l'qꝛ sꝯ vtro/
qꝯ mõ falsa ẽ go prima ẽ falsa. Solutõ pria simpliciter ẽ fl'a.
Et pbatõ peccat fm accñs qꝛ posse videre pueit fm se ptibꝰ
put sunt diuise et nõ pueniteis put sunt piũcte in suo toto sic
q̃ non pueniti ipi toto Totũ eñ est idẽ q̃ ptes vnite vnõ hoc
patꝯ p q̃ꝯdã regulã Cũ ad ptes sequat totum et cum potẽtia
videndi cõueniat ptibus et nõ toti si p ptes inferatur, de toto
tũc ibi est fallacia accñtis.

Habito designis distributiuis ptium subiectiua/
rũ. postea querit vtrũ negatõ habeat vim distri
buendi siue cõfundendi Et videt q̃ sic qꝛ dicit arestotiles in
prio piarmenias q̃ iste due ptradicũt hõ est iustus nõ homo
est iustus ergo altera est vlis cũ subijcitur terminus pmunis
sed nõ nisi hec nõ homo est iust? go iste termin? hõ ibi distri/
buit sed nõ est aliqõ a quo distribuat nisi negatõ go negatõ
distribuit Cõtra si negatõ habeat vim distribuendi seu con
fundendi ergo sicut hec est inpgrua omis solita et hec nõ solꝯ
q̃ est falsũ qꝛ q̃ꝯuis signũ distributiũ nõ possit addi termino
pñi singlari tñ negatõ pt sibi addi Item vbicũqꝯ ẽ distributio

ibi est terminus ꝓñis vlr sũptus. go optet q̃ ibi sit dictõ fñs
qm̃ vlr sed signũ vle significat qm̃ vlr negatio vo nõ ergo
negatõ nõ habet vim distribuẽdi qd̃ ꝓcedim⁹ dicẽtes q̃ ne-
gatõ nõ ꝓfundit sed tm̃ negat q̃ inuenit siue sit vle siue pti-
cl'are Solutõ aũt ad id q̃ subijcit qr hec est vlis nõ bõ ẽ iust⁹
hoc nõ ẽ ꝓpter naturã distributõis exñtis in negatõe sz hoc
est qr negat bõ in ꝓñi quo ꝛmoto remouet qd̃libz ei⁹ inferius
Jtẽ solet cõiter poi q̃dã distributõ aptitudis. vt omis bõ ti-
met i mari. i. aptus nat⁹ ẽ timere i mari Jtẽ solet poni distri-
butio a cõmodata vt celũ tegit oia. i. cetera corpa a se. deus
creauit omia alia a se Sz ista duo gña distributõis nõ sũt ita
ꝓpria sicut ꝑdicta.

Sequi t de hoc signo totus q̃ ẽ distributm̃ ptiũ inte-
graliũ vt totus sor ẽ alb⁹ sens⁹ ẽ sor fm quãlibet sui
ptẽ ẽ albus vnd̃ ad istã sor tot⁹ ẽ alb⁹ seqt imediate ista sors
fm q̃zlibet ptẽ ẽ alb⁹ Ad hãc sequit ista q̃libz ps sortis ẽ alba
Probatõ. in hac em̃ ꝓpõe totus sor ẽ alb⁹ sor subijcit fm se
albedini ꝛ ptes nõ subijciunt fm se albedini sz ꝓut sũt i toto si
ue sub fora toti⁹ go nõ subijciunt albedini nisi p totũ go ꝓpri
us sequit hec sortes fm q̃zlibet sui ptẽ ẽ albus et p posteri⁹ se
quit hec quelibet ps sortis ẽ alba. Jtẽ in hac tot⁹ sor ẽ albus
sor subijcit albedine in rectitudine ps vo in obliqtate qr in eo
qd̃ ẽ totũ ptes intelligunt obliq̃ ꝛ nõ in eo q̃ ẽ ps obliq̃ intelli
git totũ q̃ ptz p dioz ei⁹ q̃ ẽ totũ vñ totũ integrale ẽ q̃ ꝓsti-

tuit ex ptibus qntitate hñtib⁹ vt dom⁹ ē ex piete tecto ⁊ fun/
damto Et sor ē ex tlib⁹ ptib⁹ actualib⁹. go totū dat intellige
re obliq ptes go ad hāc tot⁹ sor ē alb⁹ seqt hec immediate sors
fm qzlibet sui pte ē albus et ista mediate qlibet ps sor ē alba.
Ite ps nō hz esse nisi a suo toto qa nō hz pfectōem nisi ab eo
go nō subijcit alicui nisi p totū q̄ prio subijcit go ad hāc tot⁹
sors ē albus prio sequit ista sor fm qzlibet sui pte ē alb⁹ et ista
p posterius qlibet ps sortis ē alba Scōm pdicta Queritur
hoc sophismate tot⁹ sor ē minor sorte pbatō qlibet ps sortis
est minor sorte go tot⁹ sor ē mior sorte Cōtra tot⁹ sor ē mior
sorte sed tot⁹ sor ē idē sorti go sor ē mior sorte q̄ ē fim Solu/
tō pria ē vera scz totus sor ē mior sorte Et pbatō peccat fm
accis qr in illa totus sor ē mior sorte esse min⁹ sorte attribuit
ptib⁹ quib⁹ ve ꝓuenit toti aūt nō ꝓuenit et iō hec ē fla smpli/
citer sor ē mior sorte Et iō si p ptes inferat ē min⁹ sorte ⁊ ip
so toto erit falla accitis p quādā regla ⁊ sup dictā. vñ totus
sor ē res subiecta ⁊ sor accidit ei et ē minus sorte assignatur
vtriqz inesse. Peccat etiā improbatō fm qd ad siplicite qr
ista tot⁹ sor ē mior sorte nō ponit sortē ē mior ē simpliciter sz
solū fm suas ptes Et sic poit sortē mior ē sorte nō simpliciter
sz fm qd iō cū inferat go sortes ē mior sorte peccat fm qd ad
siplicite Sic hic sor fm pdē ē mior sorte ergo sortes ē mior
sorte Ite cū in quibus dā sequat totus sortes ē albus. go sor ē
albus Et in quibus dā nō Iō querit in quib⁹ sequit ⁊ in qbus

nō dicendū, est q̃ quedā accīa sūt que indifferenter ꝓueniūt toti ⁊ pti vt albū nigrū calidū frigidū augeri minui ⁊ silia Et in talibus sequit totus sortes go sor. ⁊ sic de alijs Alia sūt que cōueniūt ptibus ⁊ nō toti vel e ꝓuerso toti ⁊ nō ptibus vt totalitas pticularitas maioritas pnitas Et in talibus nō sequit vt tōtus sortes est minor sorte go sortes ē minor sorte. Et p hoc patet solutō ad questionē

Sequit de signis distributis accītiū inter q̃ prāo dō est de signis distributis q̃litatis Dicit aūt signū distributiū q̃litatis q̃ distribuit res se hītes p modū q̃litatis vt q̃lelibet Cui⁹ pticlare est aliquale Sed tn̄ objcit omne accīs multiplicat multitudo subictō sed subictū multiplicat p signū distributū sube go et accīs Et p ꝓnīs signa distributīa accītis supfluūt Ad hoc dicendū ē q̃ duplex est multiplicatō termi ꝓnis q̃ quedā est multiplicatō fm nūer. Et hec multiplicatō fit p signū distributū sube vt omnis hō albus cū Alia est multiplicatō accidētis fm speciē Et hec multiplicatō fit p signum distributiū accidentis. Circa predicta Queritur

De hoc sophismate qōlibet q̃lelibet de quolibet tali scit ipsū esse tle quale ipm est posito casu q̃ sex homies sint in mūdo scz sor plato cicero sor sciat logicā grāmaticā et rethoricā Et plo ⁊ cicero sciāt se silr habere istas scias. Et sint tres alij homies quorū vn⁹ sciat gramaticā alter logicā ⁊ alter rethoricā. Et isti nō sciāt se habere illas scias ⁊ de alijs tribus

sciãt Et alij sciant de se ⁊ de alijs Et nõ sint plres homies neqz
plres q̃litates Probatõ prime hoc qõlibet qualelibet õ quo
libet tali scit ipm esse tale quale ipm ẽ Et sic de scdo ⁊ tercio
go prima est vera Cõtra qõlibet qualelibet ꝛc. ergo qõlibet
grãmaticũ õ quolibet tali scit ipm eẽ tale quale ipm ẽ q̃ ẽ fal
sũ Solutõ prima ẽ simpliciter va. Et improbatõ peccat fm
pñs ab inferiori ad supius cũ distributõe qr qualelibet suppo
nit p tribus sed grãmatic⁹ supponit p eisdẽ ⁊ etiã p illo qui
habet solã grãmaticã ⁊ ita grãmaticũ ẽ in plus q̃z qualelibz
Aliũ si apponat distributõ sic qõlibet qualelibet ꝛc. go qõlibz
grãmaticũ fit p pñs vt ibi omis hõ go omne aial Et sil ꝛ in ab
lativo cũ õr de quolibet tali ergo de quolibet grãmatico

Sequit de signis distribuentibus q̃ntitatis Et sunt illa q̃
distribuũt res se hñtes p modũ q̃ztitatis vt quãtus
cũqz quotuscũqz ⁊ quotienscunqz. Et fm hoc queritur.

Do hoc sophismate quotienscũqz fuisti pisius fuisti hõ to
tiens. pbat vna vice fuisti pisius ⁊ illa vice fuisti hõ. alia vi
ce fuisti pisius ⁊ fuisti hõ ꝛc. go prima est va Cõtra quotiens
cũqz fuisti pisius totiẽs fuisti hõ sed bis fuisti pisius go bis fui
sti hõ q̃ ẽ falsũ qr hec dictõ bis importat interruptõnem eius
cui adiungit sed actus eẽndi hominẽ nõ fuit interruptus in te
go solutõ prima est falsa simpliciter Et ad probatõz soluẽ
da ẽ p interruptõez qr scda ps coplatie est falsa cũ õr illa vi
ce fuisti hõ eo q̃ vita tua nõ dũ fuit termiata in te vt iterum

incipiet et postea determiaret q̃ tñ exigeret ad hoc q̃ fuisses
bõ bis sic̃ cursus bis incipit ⁊ bis termiat qñ aliq̃s bõ bis cr.
Et nota q̃ bis nõ importat interruptõz illi⁹ actus cui adiũ/
git sed importat numerꝫ ⁊ termiatõem et ad termiatõem se/
quit interruptõ Si aũt forarer sic paralogism⁹ qñcũqz fuisti pi
ius fuisti bõ tũc p̃missa esset vera Sed rõ peccat fm figuraz
dictõis ex mutatõe p̃nti Quia qñcũqz est in p̃dicamẽto q̃ est
qñ et bis dicit modũ quãtitatis discrete.

Sequit ꝯ hoc noie infinitũ q̃ quiqz mõis accipit. vno
mõ ꝯ ifinitũ negatie q̃ nullo mõ pt ptrãsiri ut vox ꝯ
infinita quo ad visũ qz nõ ẽ visibil nec apta videri Alio mõ
ꝯ infinitũ q̃ hz trãsitũ impfectũ eo q̃ nõ ẽ termiatũ nec aptũ
natũ ẽ termiari vt cũ aliq̃s trãsit pspaciũ et adhuc nõ venit
ad fines eius Tercõ mõ ꝯ infinitũ fm appositõz vt nũer⁹ ẽ
augmẽtabilis fm infinitũ appositõe vnitatis vel alteri⁹ nu
meri Quarto ꝯ infinitũ fm diuisionẽ vt ꝓtinuũ diuisibile ẽ
i infinitũ. vñ sic ꝯ ab arest. sexto phicorꝫ ꝓtinuũ ẽ diuisibile i
sp diuisibilia. Quinto mõ ꝯ infinitũ vtroqz mõ scz fm ap/
positõem et diuisionẽ vt tps Cũ em̃ temp⁹ sit ꝓtinuũ est diui
sibile in infini tũ vt cũ post vnũ tempus veniat sp aliud tem/
pus sic ẽ infinitũ appositõe Et p his sic diffinit est cuius q̃n/
tiratẽ accipientib⁹ sp ẽ aliq̃d extra excipiendũ. vñ post vnaz
partem linee accipiatur alia et post illam tercia et nunquã
possit attingere finis tunc directe est linea infinita. Solet

aūt poni q̃ infinitū qñq; sumit ꝑ termio ꝓñi Et tūc hec ꝓp
infinita sūt fniita equivalet huic aliqua infinita sūt finita. qñ
q;etiā sumit ꝑ signo distributio et tūc ista equalet huic quo
ad distributōem q̃busliber pla sunt infinita Et ꝓbat sic vno
pla sunt finita duob⁹ pla sūt finita tribus pla sūt finita. et sic
de alijs go q̃buslibet pla sunt finita Et sic ꝯ facere distributō
nē interruptā vel discōtinuā hec dictō pla in pria ꝓpōe sup/
ponit ꝑ duob⁹ in scōa ꝯo ꝑ tribus et sic deinceps Et sic gra
dati et scalariter ascēdendo hec oro cuiuslibet pla facit scala
rē distributōem qr ꝑ alijs supponit in hoc q̃ dico q̃buslibet
Et ꝑ alijs in hoc q̃ dico pla in diversis ꝓpōibus ascēdendo
fm nūer vt dictū ē Scōm ꝑdicta ¶ Querit de hoc sophis/
mate infinita sūt finita ¶ Probatō duo sūt finita ⁊ tria sunt fi
nita et sic i infinitū go infinita sūt finita. vl sic quibuslib; pla
sunt finita vt ꝓbatū ē go infinita sunt finita Cōtra ibi ꝑdicat
oppositū de opposito go locutō ē impossibilis Solutō q̃da;
distinguūt primā dñtes q̃ infinitū eq̃uoce sumit quo ad nos
et ad infinitū simpliciter. vnō si sumit ꝑ infinito quo ad nos
pria est ꝯa ⁊ nō ꝑdicat oppositū de opposito qr infinita aliq̃
quo ad nos vt stelle celi vel arene maris sūt simpliciter fini
ta. Si aūt sumat ꝑ infinito simpliciter sic. pria ē falsa et ꝑdi/
cat oppositū de opposito. Alij distiguūt eo q̃ infinitū pōt cē
termin⁹ ꝓñis et sic pria est falsa. vel pōt esse dictō sinkathe/
gōmatica importās in se distributōem vt dictū ē ⁊ sic ponūt

eā esse verā Sed neutra istarū solutōm valet. qr si ēmoveat
vtraqz distinctio et sumat infinitū simpliciter et ēm q; ēter/
min⁹ pūis adhuc remanet, pbatō ⁊ improbatō sophismatis

¶ Ūñ dicendū q; prima simpliciter ē falsa et pbatō peccat
ēm q̄d ad simpliciter qr infinitū appōe ē infinitū ēm q̄d ⁊ non
simpliciter. Ūñ cū accipiat ptes nūeri ēm appōz vt duo tria
q̄ttuor et sic ō alijs nō accipit infinitū simpliciter sed infinitū
ēm q̄d Et iō nō pōt inferri ex eis infinitū simpliciter Et cum
ex infinito ēm quid concludat infinitū simpliciter peccat ēm
fallaciā a dicto ēm quid ad dictū simpliciter. Et sic de distri/
butōe dicta sufficiūt ¶ Sequit de exponibilibus ⁊c.

Propositō exponibilis est ppō habens sen/
sum obscurū expositōne indigēte ppter ali
qō sinkathegrema in ea positū vl in aliqua
dictōne inclusa vt tm̄ homo currit sor incipit esse alb⁹ et sic ō
alijs Pro quo sciendū q; ea que faciūt ppositōz exponibi/
lē sūt in multiplici dēia Nā quedā sunt signa exclusiua vt tm̄
solū Quedā importāt reduplicatōem vt inquātū ēm q; q̄/
dā desinitōem vt desinit quedā priuatōem finis vt infinitū.
Quedā excessum vt ꝓpatiui et suplati gradus. quedā distin
ctōem vt differt aliud ab. Et quedā importāt spēalem mo/
dū distributōnis vt totus et sic de alijs. vnō ppter ista signa
ppositō dicit obscura et indiget expositōe quare videndū
est de ipis p ordinē. ¶ Signa vero exclusiua sunt que ex sua

significatõe exclusionẽ importãt ⁊ a q̃bus reddit ꝓpõ exclu-
siua vt sũt iste dictões tm̃ solũ dũtaxat ⁊ sikes Hec em̃ signa
qñq; excludũt grã alietatis ⁊ aliqñ grã pluralitatis qñq; po
nunt in ꝓpositõne sine negatõe qñq; cũ negatõe p̃cedente
aut sequente De istis autem tales dantur regule Prima
est q̃ ꝓpositõ exclusiua sine negatõe exponit p vnã copula
tiuã affirmatiuã cui⁹ prima ps est p̃iacẽs exclusiue s; secũda
ps negatia importãs negatõem p̃dicati ꝏ omibus alijs a sub
iecto vt tantũ hõ est risibilis et nihil aliõ ab homie est risibile
Tantũ apostoli dei sunt duodecim et nõ plures q; duode-
cim Secunda regula est q̃ ꝓpositõ exclusiua hmõi generis
infert copulatiuã ꝓpositã ex duabus exponẽtib⁹ et quãlibet
earũ seorsum. et nõ econtra vt tantũ homo currit. homo cur
rit et nihil aliud ab homie currit Tercia regula ẽ q̃ ab exclusi
ua affirmatia ad vlez determis trãspositis ẽ bona ꝓnicia si si
at exclusio grã alietatis et nõ ecõtra vt bene sequit tm̃ al' est
homo igit omis hõ est al' Quarta regula est q̃ ab exclusiua
cõtradictoria prioris exponit disiunctie per disiunctiuã affir-
matiuã de ptib⁹ ꝓtradicẽtib⁹ ptibus prioris exclusiue vt ista
nõ tm̃ homo currit null⁹ hõ currit vel aliqd aliud ab homine
currit pt; ex virtute ꝓtradictõis Ex hoc etiã pt; q̃liter ab his
valeat ꝓnicia Quita rgla q̃ exclusiua i q̃ ponit sola negatõ
seqñs exclusiõe; expoit p vnã copl'atia; affirmatia; c⁹ pria
ps ẽ negatia p̃iacẽs Alia ẽ affirmatia i q̃ p̃dicatũ affirmatie

l i

enũciat de quolibet alio a subiecto vt tm̃ accñs nõ ẽ suba .i.
accñs nõ ẽ suba et omne aliud ab accñte est suba Et p hoc ptz
qualiter ꝓtradictoria eius est exponẽda

Sequit de signis exceptis Dicunt aũt dictões exce-
ptie que fiũt exceptõnem alicui⁹ ꝓtenti sub aliquo distributo
vt ꝑter ꝑter quã nisi et sicõ alijs . de quib⁹ dant regule tales'
Prima est q̃ omis exceptõ fit a toto in quãtitate. Est autẽ
totũ inq̃ntitate termin⁹ ꝓũis sũpt⁹ cũ signo vl̃i vt omis bõ pre
ter sortẽ currit Secõa regla ẽ dictõ exceptia nõ ipedita facit
terminũ ꝓñez supra quẽ cadit imediate supponere simplici-
ter vt omẽ al̃ ꝑter homiez ẽ irrõnale ibi homiez suppoit simpliciter
Tercia regla q̃ vl̃is exceptia affirmatia exponit coplatic p
tres kathegoricas exponites q̃q̃ pria affirmat ꝑdicatũ õ sub-
iectõ sũpto cũ aliõ ab Secõa affirmat terminũ a quo fit exce
ptõ õtermio excepto in tercia negat ꝑdicatũ õtermio excep
to vt hic omẽ al̃ ꝑter homiez ẽ irrõnale. Quarta regla vl̃is ne-
gatia exceptia expoit coplatie p tres exponites q̃q̃ i pria ꝑdi
catũ negat õ subict õ sũptũ cũ aliõ ab Et in scõa affirmat ter
mi⁹ a quo fit exceptõ õtermio q̃ excipit. i tercia affirmat vl̃r
ꝑdi catũ õtermio excepto vt hic omẽ al̃ ~~potest~~ Nec homiez nõ ẽ risi
sibile exponit sic nullũ al̃ ab homie ẽ risibile hõ ẽ al̃ q̃ omis hõ ẽ ri
sibil̃ Ex istis ptz q̃liter i istis exceptis valeãt ꝓñcie ab expo-
nentib⁹ ad expositã vel extra . Quare eodẽ mõ dõ ẽ de ipis
sic de copulatis quib⁹ exponit Sequit de reduplicatis.

Sequit de reduplicatiuis dictõibus Dicunt autẽ reduplicatiue dictões que importãt rõz fm quã aliud alteri attribuit vt inquantũ fm q̃ ea rõne et siles. De quibus dantur tales regule. Prima q̃ dictõ reduplicatia p̃/ supponit aliquid p̃dicatũ inesse alicui subiecto et denotat illõ supra q̃ cadit imediate esse causam illius inherentie. Secunda regula q̃ dictio reduplicatiua semp refertur ad p̃dicatũ et nunquã reduplicat ipm Tercia regula q̃ ꝓpositõ reduplicatia affirmatia exponit p q̃tuor exponẽtes affirmatias q̃z pria affirmat pricipale p̃dicatũ ꝏ subiecto Scda affirmat reduplicatũ de subiecto Tercia p̃dicatũ pricipale de reduplicato vlr. q̃rta ẽ vna cãlis in cõ ante ponit dictõ supra quã cadit reduplicatõ de aliquo trãscẽdẽte ⁊ i ꝓnte p̃dicatũ pricipale affirmat ꝏ relatio illiꝰ trãscẽdẽtis ut hic hõ inq̃ztũ rõnalis ẽ flebil. i. hõ ẽ flebil ⁊ hõ ẽ rõnalis. ⁊ omne rõnale est flebile et quia aliquid est ratõnale ipm est flebile. Quarta regula ꝓ/ positõ reduplicatiua in qua ponitur negatõ quedã post dictõem reduplicatiuã exponit copulatie p q̃tuor exponẽtes quarũ pria negat p̃dicatũ pricipale ꝏ subiectõ pricipali Scda affirmat r̃duplicatũ ꝏ eoꝏ. Tercia negat vlr p̃dicatũ pricipale ꝏ r̃duplicato. q̃rta ẽ vna cãlis in cõ ante p̃dicat r̃duplicatũ de vno trãscẽdẽte Et i ꝓnte negat p̃dicatũ ꝏ relatio illiꝰ trãscẽdentis vt hic nullus homo inquantũ est rõnalis est rudibilis id ẽ nullꝰ hõ ẽ rudibilis et ois hõ ẽ rõnalis ⁊ q̃z aliqõ ẽ rõnale

ipm nõ ẽ rudibile Ex quo patet p legẽ ꝓtradictõis q̃liter sunt
exponẽde ꝓtradictorie istax patet etiã q̃ in istis valet ꝓformiter ꝓñcia sicut in p̃dictis. nullũ rõnale est rudibile.

Equit de incipit ⁊ desinit. p quox expositõe Notã dũ ẽ q̃ rex q̃dã sũt quax eẽ adq̃rit totũ sil in instãti vt bõ vel binari⁹ siue hoc sit mediãte aliq̃ trãsmutatõe successiua p̃cedẽte vt in p̃ductõe naturali siue hoc sit sine vlla trãsmutatõe p̃cedẽte vt in creatõe angeli. Quedã aũt sunt quax esse adq̃rit successiue et ps post ptem vt sunt res naturę pmanẽtis quax denomiatõ depẽdet ad modũ sup̃ ꝓtrariũ sicut albũ nigrũ frigidũ calidum Etiã res nature successiue ⁊ fm has dñias vt mot⁹ tem p⁹ Etiã aliquax rerũ esse deperditur totũ simul et in instanti. Aliax autẽ deperditur successiue. Et fm has dñias q uatuor ponunt regule. Prima propositõnes de in cipit in rebus quarũ totũ esse simul adq̃rit exponunt p vnã copulat iuã cui⁹ prima est affirmatia de p̃senti et scda negatia de p̃terito vt hic bõ incipit. id ẽ bõ nũc est et immediate nõ fuit. Scda regula p̃pões de incipit in rebus quax esse adquirit successiue exponunt p vnã copulatiuã c⁹ prima ps ẽ vna kathegorica negatia de p̃ti ⁊ scda ẽ affirmatia de futuro vt hic sor incipit esse alb⁹ i. sor nũc nõ est albus et immediate postea erit albus Tercia regula p̃positões de desinit rerũ quax totux esse simul depdit exponit per vnam coplatiuã c⁹ pria ps est affirmatia de p̃ti et scda ẽ negatiua

de futuro vt sor desinit esse bo. i. sor nūc ē bo et immediate po
stea nō erit bo. Quarta regla ꝓpōes ō desinit q̄rū ē ō pdic
successiue exponūt sic coplatie p vnā negatiaz ō pñti et aliaz
affirmati uā de ꝑterito vt hic sor desinit ē alb⁹. i. sor nūc nō
est albus ⁊ immediate ante hoc fuit albus. Ex pdictis patet
quomō cōtradictorie istarū sunt exponēde ⁊ quomō in ipsis
valeat cōsequētia

Sequit de infinito cui⁹ q̄dā solēt assignari distictōes.
Pria ē q̄ infinitū q̄ñq̄z sūit negatie ⁊ ē illud q̄ ñ ē finitū nec
ap̄tū natū finiri vt pūct⁹ vel ōs. Alio mō priuatie ⁊ ē illō q̄
nō ē finitū sz ap̄tū natū finiri vt mot⁹ nō dū pfect⁹ ē infinitus
Et illud ē triplex scz infinitū p appōz tm̄ vt nūerus ⁊ infinitū
p diuisiōem vt in ꝛtinuo et infinitū p appōz ⁊ diuisionē simul
sicut est tps Scōa diuisio est infiniti qua diuidūt omēs modi
p̄cedētes quorū aliud dicit infinitum actu q̄ est quātum non
terminatū Aliud est infinitū in potentia. Aliud dicit infini-
tum quo ad nos tm̄ et nō ꝓm rē. Tercia distinctō q̄ infinitū
capit vno mō significatie vt ē termi⁹ ꝓñis ⁊ sic significat q̄n
titatē rei subiecte ⁊ p̄dicate vt cū ōz mot⁹ ē infinit⁹. Alio mō
capit sinkathegrāmatice nō ꝓut dicit quātitatē rei sz q̄ quātū
se habet ad subiectū in ordine ad p̄dicatū. Et sic ñ est termi⁹
ꝓmūis sed dispositō subiecti ⁊ signum distributiuū Et de his
dant tales regle Prima est infinitū sinkathegrāmatice sūp
tū positū in subiecto facit terminū sequētē supponētem stare

ꝓfuse tantũ vt hic infiniti homies currũt ibi homies suppoit
cõfuse nõ tamẽ mobiliter Scda regula est ꝓpositõ de infini
to sinkatbegrãmatice capto exponit ꝑ vnã coplatiuã cuius
prima ꝑs affirmat ꝑdicatũ de subiecto sũpto sub aliqua quã/
titate ꝓtinua vel discreta ⁊ scda negat ꝑdicatũ inesse tli sub/
iecto ꝟm determiatã quãtitatẽ vt ista infiniti homies currũt
exponit sic aliq̃ homies currũt et nõ tot quin plres duob⁹ vl tri
bus. Tercia regula ꝙ ꝓpõ de infinito capto katbegrãmati/
ce siue significatiue exponit ꝑ vnã copulatiuã cui⁹ pria ꝑs af
firmat quãtitatẽ seu ꝑdicatũ de subiecto et scda negat termi
nũ illius quãtitatis vt hic linea est infinita id ẽ linea est q̃nta
et nõ habet terminũ quãtitatis sue Et hoc si infinitũ sit ī ꝑdi
cato Et si sit in subiecto prima affirmat ꝑdicatũ de subiecto
et scda negat terminũ illius quãtitatis vt hic aliqd corp⁹ in
finitũ ẽ albũ. i. aliqd corpus quãtũ ẽ albũ ⁊ illud corpus nõ hz
terminũ quãtitatis sue Et nota ꝙ optet negare terminũ illi⁹
quãtitatis ꝟm ꝙ dr infinitũ ita ꝙ si sit ifinitũ in actu negãd⁹
est termin⁹ quãtitatis actualis Et si in potẽtia ita ꝙ sit infi/
nitũ ꝟm potẽtionalẽ quãtitatẽ ⁊ nõ ꝟm actualẽ negãd⁹ ẽ ter/
minus quãtitatis potẽtõnalis ⁊ non quãtitatis actualis siu:
sit infinitũ ꝟm appõz siue ꝟm diuisionẽ

Equit de ꝓpatis ⁊ suplatis de quibus dant tales re
gule Prima ꝙ ꝓpõ bñs ꝓpatm̃ ꝓprie captũ ⁊ nõ
abusiue exponit coplatie ꝑ tres exponẽtes quaꝝ prima affir

mat positm̃ de re excedẽte Scda affirmat eundẽ d̃ re excessa
Tercia affirmat excessũ de re excedẽte ⁊ respectu rei excesse
vt hic sor est fortior asino id ẽ sor est fortis et asin⁹ ẽ fortis et
sor ẽ magis fortis q̃z asinus vel negãdo equalitatẽ fore in ex
cessu respectu excedẽtis vt sic. sor ẽ fortis ⁊ asinus ẽ fortis et
nõ est eque fortis sicut sor ⁊ sic de alijs De suplatio talis dat
regula ꝙ suplatiu⁹ distribuit terminũ sequẽtẽ q̃ significat rez
excessã vt leo ẽ fortissim⁹ aĩaliũ ibi aĩaliũ distribuit Scda re
gula ẽ ꝙ suplatiu⁹ ꝓprie tent⁹ vult gtm̃ significãtẽ rẽ excesſ/
sã ꝓuenire rei excedẽte. ptz qz hec ẽ im ꝓpria leo est fortissim⁹
sincũ qz linx de leo nõ verificat Tercia regula ꝙ ꝓpõ de su/
platio ꝓprie capto exponit coplatie ꝑ tres exponẽtes quarũ
prima affirmat p̃dicatũ de re excedẽte Scda affirmat idẽ de
re excessa Tercia vlr negat idẽ de re excessa ꝑ respctm̃ ad rez
excedentẽ vt hic rosa ẽ pulcerrim⁹ flox. i. rosa ẽ pulcra ⁊ oĩs
flos est pulcer ⁊ nullus flos ẽ pulcrior rosa Si vo suplatiuus
teneat affitmatie tercia exponẽs debet esse affirmatia affir/
mãs excessũ de re excedente ꝑ respectũ ad rẽ excessã acceptã
vlr ut d̃o. rosa ẽ pulcrior omi flore Et ꝓpositõnes de maxi
mo et minimo his duobus modis possunt exponi. Si ibi nul
lus poneret gti⁹ tunc iste geniti⁹ deberet obmitti. vt hic sor ẽ
fortissimus bõ sor est sortis et nullus est fortior ipo. Et ꝓtra/
dictorie istaz semp habẽt exponi per disiunctiuas de ꝑtibus
cõtradicentibus

SEquit de differt ⁊ aliud ab. de quibus dant tales regule Prima q differt diuersũ aliud ab cõueniunt tm entibus Nã vt dicit decio metbaphisice. nec nõ ens enti nec ens nõ enti ẽ idẽ vl diuersũ Scõa regla q ablatiu⁹ rect⁹ ab istis dictõibus mediãte a vel ab distribuit si sit distribuibilis nisi habeat impedimẽtũ. Tercia regla est q ꝓpõ affirmatiua de differt exponit copulatie ꝑ tres exponites in qua ꝫ prima affirmat hoc ꝑdicatũ est de eo q differt In scõa affirmatur idẽ de eo a quo differt Tercia negat vnũ illoꝝ de alio vt homo dr̃t ab asino id ẽ bõ ẽ ⁊ asin⁹ est et bõ nõ ẽ asin⁹ Quarta regula est q ꝓpõ negatia de differt debet exponi ꝑ vnam disiũctiuã de ꝑtibus ꝯtradicentib⁹ vt sor̃ nõ differt ab asino sor̃ nõ est vel asinus nõ est vel sor̃ est asinus Et ꝯficie valẽt in istis sicut dictũ est in ꝑcedentibus

PEquit de hoc signo totus Pro quo sciendũ q hoc sinkathegrema totus capit tribus modis Uno mõ ꝑ illo q habet ꝑtes vnde ꝯponit. Scõo mõ magis ꝓprie ꝑ omi illo q ex omibus suis ꝑtibus est ꝑfectũ sicut domus dicit tota qñ est ꝯpleta Et his duobus modis totus tenet significatie ⁊ kathegrãmatice Tercõ mõ sumit sinkathegrãmatice ꝓut includit signũ distributiuũ vt hic totus sor̃ est albus. Et sic nõ differt quale sit subiectũ sed qualiter se habeat ad ꝑdicatũ Et illo mõ reddit ꝓpositõem exponibilẽ De quo dant due regule. Pria ẽ q totus distribuit terminũ cui adiũgitur

ꝑ qualibet eius ꝑte integrali vt totus sor̃ est albus id est que libet ꝑs sortis est alba Sccda regula est ꝑ ppsitõ affirmatiua de toto exponitur ꝑ vnã kathegoricã transmutãdo totus in hoc q̃ est ꝓm quãlibet sui ꝑtem vt totus sor̃ est minor sorte. id ẽ sor̃ ꝓm quãlibet sui ꝑtẽ est minor sorte. Preterea notan dũ q̃ hec signa quilibet qualelibet quãtumlibet nõ ꝑprie fa ciunt ꝑpositões exponibiles sed faciũt distributõem absolu/ tã ꝓm modũ reliquorũ signorũ sicut sunt ista signa omis nul/ lus Sed cõtrahunt ad aliquod determinatũ genꝰ ꝑticale vt quãtũlibet distribuit ꝑ quãtitate cõtinua Et tantũ valet si/ cut habẽs omnẽ quãtitatẽ ꝓtinuã. Et qualelibet distribuit ꝑ omi qualitate et tantũ valet sicut habens omnem qualitatẽ Et sic de similibus. Et hec de exponibilibus dicta sufficiunt.

Finit tractatus septimus pe. hy.

A eo qd res est vel nō est oro vera vl falsa dicit Sed a dictōib9 sinkathegrā maticis vt tm̄ sol9 nisi pter et sic d alijs causat veritas vel falsitas in oroe, go dictōes sinkathegrāmatice fīnt res aliquas sed nō fīnt res subijcibiles vel pdicabiles go fīnt dispositōes rez que sūt dispositōes rez subijcibiliū vel pdicabiliū Sed nihil ē i oroe vera vel falsa nisi subiectū et pdicatū et eoz dispositiones nō tm̄ fīnt dispositōes eius q ē subiectū vel eius qd ē pdicatū sic̄ sunt alb9 niger bn̄ male ⁊ similia Sed fīnt dispositōez subiecti inq̄ztū sbiectm̄ vel pdicati inq̄ztū pdicatū Et dr sinkathegrema a sin q est con et kathegorema q est subiectū vel pdicatū q̄i ⁊ significatm̄. Et de istis in isto tractatu dd ē et prio de priorib9 ⁊ qr hmōi dispositōes difficultatē dicūt in oroib9 p pter naturā negatōis que in eis intelligit vt ptēbit p eoz expositōes Ideo prio dd est de negatōe Sed qr fm aresto. in omni negatōne intelligit affirmatō eo q negatō nō habz cognosci nisi p affirmatōz neqz priuatō n̄ p hitū. Ad hn̄duz plenū intellectū negatōis primo videndū est de affirmatōe Et qr affirmatō ⁊sistit in cōpositōne affirmatia et penes diuersitatē ⁊positōis negatō sibi opposita diuersificat Idō primo ē cōsiderandū de ⁊positōe Ad ⁊positō est cōponibilium vnio ex ⁊portōe act9 et potētie ⁊ueniēs In omni em̄ cōpositōe requirit act9 ⁊ potētia et cū hoc vnio illoz adinuicē que fit p inclinatōem actus ad potentiā Cōpositōm aūt q̄dā est realis et quedā rōis. Cōpositō realis est cui9 extrema sunt res ab inuicē distincte Et ista est quadruplex quedā ē cōpositio ptiū integraliū vt ptiū linee adiuicē Quedā est ptiū essēcialiū vt forme et materie Alia ē ptiū ptātiaz vt ē cōpositō virtutū aīe adinuicē vel cū aia. Alia est accntis cū subiecto vt albedinis cū piete Cōpositō rōis est cui9 extrema sunt sola rōe distincta siue sint realia siue nō vt est ⁊positō q̄litatis cū suba in noie vel gn̄is et dr̄ie in spē Cōpositōm fm rōz q̄dā significat in dictōne quedā aūt in oroe Illa vo que est in dictōe est cōpositō modoz fīndi essentialiū et accntalium octo ptiū orois de quib9 ad longū tractare ptinet ad grāmaticū Sed in ⁊posito tm̄ dicemus de cōpositōe mōz fīndi nomis verbi ⁊ pticipij p quoz negatōem pōt fieri termin9 infinitus Et de cōpositōe orois pfecte p cui9 negatōem fit oro negatia In noie aūt est cōpositō qualitatis cū suba, qr nom̄

m j

ꝛ significare subaz cū q̃litate. Et nō dēt itelligi ꝙ significet
verā subaz qꝛ tūc nulla eēnt noia accñtiū. neqz etiā intelli/
gendū ē ꝙ nomñ significet p modū sube qui ē p se stare qꝛ tūc
adiectia nō eēnt noia Sed intelligit ꝙ significet p modū sb
stātie qui ē modꝰ pmanētis q̃ ꝓuenit tā substātis q̃z adiectis
Neqz etiā intelligendū ē ꝙ significet verā q̃litatē qꝛ tūc sub
stātiaꝫ et nō entiū nō eēnt noia Sed intelligit ꝙ ꝓꝛ p mo
dū q̃litatis siue p modū determiati Ido talis ꝓpositō nō est
reꝫ sed mōꝫ fñdi Et si obijciat qꝛ cū q̃litas et suba sunt di/
uersa Et omis dictō fñs diuersa ē eq̃uoca go nomñ ꝙ signi/
ficat subaz cū q̃litate erit eq̃uocū ꝙ ē in ꝓnemēs go i noie nō
ē ꝓpositō q̃litatis cū suba Rñdet ꝙ q̃tuor mōis ꝓtingit di/
uersa significari p eandē dictōm. Prio qñ diuersa eq̃liter
fñt p eandē dictōm vt in hoc noie canis Scdo mō qñ signi
ficant diuersa fm priꝰ et posteriꝰ vt in hoc noie sanū vt ens
Tercō mō qñ aliqd nomñ significat vnū ex ꝓpria impositō/
ne et reliquū ex trāssūptōe vtz in hoc vbo ridere Et isti tres
modi faciūt bñ eq̃uocatōz Quarto mō fñt diuersa p eandē
dictōm qñ vnū est rō intelligēdi alteꝫ seu principiū intelli/
gendi alteriꝰ vt foꝛa ē ratō intelligēdi id qd est fbra. Et sic
q̃litas significat vt principiū fñdi. Sz suba significat p nomñ
vt illd qd significat vel intelligit p ipam q̃litatē. Et qꝛ vnū
intelligit p alteꝫ Ido ibi nō sunt diuerse significatōnes sed
vna tm̃ Sed ꝓpter hoc iste modꝰ fñdi plā nō facit eq̃uoca/
tōem sicut dū video coloratū p suā magnitudinē nō sūt di/
uerse visiones sed vna tm̃ qꝛ colꝛ est ratio videdi magni/
tudinē in qua est ergo Notandū ꝙ ꝓpositō nois est duplex
quedā ē ꝓpositō q̃litatis essentialis cū suba vt in noie ut bō
ē res sub hūanitate ibi res est suba ⁊ hūanitas ē qualitas eiꝰ
Alia est ꝓpositō qualitatis accñtalis cū suba sicut est in noi
bus adiectis vt albus significat accñs in ꝓpatōe ad substan
tiā infinitā que se habet in tali noie vt suba et accñs vt q̃li/
tas Et in vtraq̃z ꝓpositōe qualitatis cū suba q̃litas sine me/
dio ꝓpoit cū suba ꝓpter inclinatōem q̃z habet ad subaz. sic
omis fora et ome accñs p se ipa vniunt in eo in quo sunt. nā
si talis ꝓpositō esset alia et distincta a q̃litate et a suba vni/
ret cū ipis vel go sine medio ⁊ tūc eadē rōe standū erit i pri/
mo vel p mediū et tūc q̃reret de illo medio p qd vniret cū ex
tremis et tūc esset ꝓcessus in infinitū nisi aliqd p se ipm cum
alio vniret In vbo aūt ē ꝓpositō actꝰ cuz suba intrinsica vt
currit significat rē cū cursu Et res se hz vt suba et cursus vt
actꝰ Cuiꝰ rō ē qꝛ cū vbū sigificet actū i ꝓcreto iportat nccio

subaz infinitā Et ho ē suba vnita in vbo. ⁊ illa nō subijci
tur in oroe sz pdicat in oroe vt cū dr sor currit ñ pdicat curs⁹
absolute et in abstracto ꝑ pdicat res sub cursu sic ptz ddo sor
ē alb⁹ nō est sensus q̄ sor est albedo ꝑ sensus est sor ē res bñs
albedinē. Et ista ꝓpositō intrisica vbi ē vnio act⁹ iportan p
vbū cū suba intrinsica Silr in pticipio ē ꝓpositō actus vniti
cū suba vnita vt legēs tm̄ valet sicut q̄ legit vñ qui dic sub-
stantiā infinitā et legit dicit actū determiatū Ex isto patz q̄
vbū et pticipiū nō drñt quo ad significatū qr vtrūqz significat
actū ꝓiūctū cū suba intrisica iō dic priscian⁹ qr pticipiū bz
significatū vbi sub accñtib⁹ nois sz drñt in mō ꝑñdi q̄ vbū si-
gnificat actū siue fluxū p mod egrediētis a suba quo ad actō
nē vl ingrediētis subaz quo ad passionē Rōe cui⁹ significat
p modū d alio dicibilis et iportat actū p modū distātis a sub
stātia exteriori et grā h⁹ iportat ꝓpositōez q̄ ptinet ad orōm.
Participiū vo significat actū p mod informātis subaz siue
p mod ꝓiūcti act⁹ cū suba vnita ⁊ nō p mod ingrediētis subaz
vl egrediētis a suba Cōpositōm aūt q̄ sūt in oroe Alia est in
oroe pfectā Alia est in oroe impfectā. Et itez ꝓpositōis orois
impfecte. Alia ē substāti ⁊ adiecti vt hō alb⁹. Alia est relati
et añtis vt sor q̄ legit. Alia est recti et obliq̄ vt caput sortis.
Alia est demōstrātis ⁊ demōstrati vt iste hō Alia ē vbi infi
niti cū actio vel obliquo aliquo vt boiez negligere. Alia ē
vbi et aduerbij vt currere velociter Alia ē ꝓiūctōis ⁊ eorū
q̄ ꝓiūgit vt sor ⁊ plo Alia ē ppōis cū suo cāuli vt circa villā.
Et de istis pauz ē appositū Cōpositōm aūt orōis pfecte. alia
est orōis simplicis. alia ē orōis ꝓposite Illa em̄ ē orōis simpli
cis in q̄ solū vnit vnū pdicatū cū vno subictō vl vnū appo-
situ cū vno suppposito et hec fit p verbū inquātū iportat actū
p modū dicibilis de altero ⁊ inclinati ad subaz exteriorē. Et
rōe h⁹ vbū ē nota eoz q̄ d altero dicunt sicut pdicatū de sub
iecto et hec ꝓpositō significat ꝑ ppri⁹ significat i hoc vbo sb
stātio ē et p ipm in alijs vbis in qb⁹ intelligit Hec aūt ꝓposi-
tō repit inter entia vt hic hō ē al et inter nō entia vt kymera
ē nō ens iō nō ē ens simpliciter ꝑ solū ens i aia ⁊ trahit ad ēs
vl ad nō ens ꝑm exigentiā extremoz vñ qñ vbū substātm p
se pdicat vt ddo sor ē poit rē ē nō rōe ꝓpositōis q̄z iportat ꝑ
rōe ipius ē q̄ significat p ipm vñ qr tlis ꝓpositō nō habz nisi
esse p intellectōz alteri⁹ extremi ad altez. iō tlis ꝓpositō sine
extremis nihil est. et qr vnūqdq̄z intelligit p illud q̄ dat ē rei
Iō dic aresto. q̄ hoc vbū ē significat q̄ndā ꝓpositōz q̄z sine
extremis nō ē intelligere Cōpositō aūt orōis pfecte ꝓpoite ē

que multis oratõib⁹ simplicib⁹ hz fieri mediãte aliq̃ ꝓiũctõe implicite vel explicite sic̃ fit in ꝓpõib⁹ ypotheticis ⁊ in argumẽtatõib⁹ Et vtraqz haꝫ ꝓpositõm scz oratõis pfecte simplicis et oratõis pfecte ꝓposite habet destruip negatõem ne gantẽ. ex quib⁹ ptz q̃ de p̃dictis modis ꝓpositõm quinqz ptinẽt ad ꝓpositũ ¶Prima ẽ q̃litatis essentialis cũ suba vt i nomie substãtio Scda est q̃litatis accñtalis cũ suba vt ẽ in nomie adiectio Tercia ẽ act⁹ distãtis a suba extrinsica vt i verbo Quarta ẽ act⁹ vniti cũ suba vnita vt in pticipio Quinta ẽ ꝓpositõ oꝝois pfecte q̃ supi⁹ diuisa ẽ. seqt̃ cap. d negatõe

De negatõne in ꝓñi scz cũ fm diuersitatẽ ꝓpositõm multiplicetur diuisio sibi opposita que importat̃ per negatõem p⁹ sermonẽ de ꝓpositõne dicendũ ẽ d negatõe ſvñ negatõ põt sumi dupliciter. vno mõ ꝓ ipa intentiõne et sic significat̃ p modũ subẽ p hoc ꝫbũ negat ⁊ p modũ act⁹ p hoc nomẽ negatõ Et hoc mõ solũ significat negatõ ut ꝓcepta et nõ vt exercita qꝫ p̃dicti termi nõ faciũt oꝝoz negatiuã Nã dõo negatõ negat ibi ẽ affirmatia ꝓpõ. Dñt autẽ ꝓceptus et affect⁹ in hoc q ꝓcept⁹ dz esse illud q ẽ in aia p aliquã silitudinẽ ut cũ aliqs ꝓcipit aliqd de colorib⁹ recipit silitudines eoꝝ in aia et nõ res ipas Sz affect⁹ siue exercit⁹ dicitur eẽ illud q fm veritatẽ est in aia vel in corpe vt cũ quis laborat egretudine dolorẽ i aia fm veritatẽ affectõis Et qñ quis currit cursus ẽ in corpe fm veritatẽ exercit⁹ afficientis ipm corpus Alio mõ sumit̃ negatõ ꝓ re subiecta intẽtõi vel ꝓ re significata Et hoc dupliciter vno mõ ꝓ oꝝoe negatiua et sic est spẽs enũciatõis que sic dit̃ Negatõ ẽ oratõ negatia alicui⁹ ab aliquo Alio mõ sumitur ꝓ instrumẽto negãdi q ẽ hoc aduerbiũ negandi nõ Alio mõ ꝓ effectu negãdi q̃ est diuidere ꝓpositõm Et isto mõ distinguit̃ triplex negatõ scz negãs infinitãs et priuãs ¶Priuãs ẽ que negat formã vel hbitũ relinquẽdo subiectũ ꝓpriũ aptũ natũ hr̃e illã formã vt cecitas negat visũ relinquẽdo subiectũ determiatũ ad habitũ. et quies negat motũ in subiecto apto nato moueri Jõ negatio priuãs importat negatõem forme cũ subiecto ꝓprie relinquẽdo subiectũ determiatũ Sed negatõ infinitãs ẽ illa que negat qualitatẽ vel actũ ꝓpriũ alicui⁹ termi reliquẽdo aliquã subaz infinitã vt nõ bõ nõ currẽs Et additur termio p ꝓpositõem iõo dz negatio termi qꝫ negat q̃litatẽ vel actũ spẽalez termi Et solũ relinq̃t ens indetermiatũ vel infinitũ. Sed negatõ negãs ẽ q̃ totũ negat q p⁹ se repit et ei⁹ odpositũ induit et relinq̃t aliqd finitũ vl infinitũ de illo q negat. iõ p excel

lentiā dicit negatō negans et addit termio vel ꝓpositōi oro nisp appositōez Licet qñqz sit in aliquo termio implicata si ue inclusa Ex dictis ptz ꝙ licet quelibet negatō neget aliquā formā non tñ omes equaliter negāt qr negatō priuās ponit ens finitū scz subiectū habit⁹ quē neget Et negatō infinitās relinquit ens infinitū Sed negatō negās nihil ponit nihil relinquit Scdo ptz ꝙ cecus et nō videns inter se drñt qr cecus ponit subiectū determiatū visus idō lapis nō dr cecus ꝓ bene nō videns siue negatō ibi sumat negāter siue infinitāter qr ñ poit subictm determiatū vis⁹ iō lapis bñ dr ñ vidēs. ⁊ eodē mō diceret d ēlibet alia priuatōe ꝓpata ad negatōz sic mortuū ⁊ nō viuēs quiescēs et nō mobile ⁊ sic d alijs Tercō patz ꝙ negatio pōt tripliciter poni cū termio. vno mō p implicatōem vt cecus dr nō videns surdus nō audiens solus nō cū alio. Alio mō p ꝓpositōem vt nō homo nō currens put nō est negatō infinitās Tercō mō p appōz vt homo non currit.

Icto de negatōne in ꝓñi dē ē de negatōne in spēali Et prio de negatōe termi infiniti q̄ ē negatio infinitās tlis aūt negatō variat sic termi q̄ pñt infinitari vt nom substātm nomē adiectm ⁊bū ⁊ pticipiū. Sz pnoia ⁊ ptes indeclinabiles ptiū orois infinitari nō pñt qr de se hñt significatōz infinitā. Silr signa vlia et alie dictōes sinkathegrāmatice ead d cā nūqz infinitant. Iō dic aresto. ꝙ huic signo ois nō ē addēda negatio qr nō significat vle ꝓ significat qm vlr ꝙ itelligit d negatōe infinitāte ⁊ nō de negāte. vñ Notā dū ē ꝙ cū cuilibz affirmatōi sua ōpponat negatio nom pt dupliciter ifinitari qr i quolibet alio ab ente ⁊ i ceteris trāscēdētib⁹ ē duplex ꝓpositō q̄dā ē drax in suo gñe siue sint dre specifice sic sunt drie q̄ ꝓm rōz finis vl cāe alicui⁹ adijciūt enti p q̄s drñt gña gñalissima inter se qr cū drñt optz ꝙ p aliqd drñt vñ suba ē p se ens quātitas vero est accūs mēsuratiuū sube. Relatō ē ens ꝓpatie sube et sic de alijs Alia ē ꝓpositō ex materia ⁊ fora vl ve vl ꝓporcōnabiliter. et ꝓm hoc nomē aliqñ infinitat ꝓm priuatōem Et sic poit ens remouēdo aggregatōz drax a prio pdicabili. ⁊ sic solū pdicat d ente q̄ q̄dā aggregatio drax pt rmoueri p vnā solā driaz vl pplēs vl p omes. Et sic nō hō ⁊ silia dr termin⁹ priuatiu⁹ Alio mō infinitatur nom ꝓm negationē. ⁊ sic nō hō nihil poit ⁊ ē termi⁹ negatiu⁹ et pdicat d quolibz ente alio ab hoie et d nō ente. Et hoc mō vificat dictū aresto. ꝙ negatōes e contrario se hñt affirmatōnib⁹ vt sic affirmatio seqt ad affirmatōz ita negatō seqt ad negatōz vt bñ seqt si ē hō ē al ⁊ si ē nō al ē nō hō Et hoc ꝙ dictū

ē hz veritatē tā in termis subalib⁹ q̄z accñtalib⁹ Notādū tñ
q̄ in termis gñalib⁹ sic ē ens aliq̄d res ⁊ sic ꝺ alijs solū repit
infinitatō ꝑm negatōz qz in eis nō ē duplex ꝓpositō sic in ter
mis spēalib⁹. vñ nō ens nō aliq̄d ⁊ sic ꝺ alijs solū pñt ꝺ nō en
te sic nō hō nō p̄dicat ꝺ hoīe ita nec nō ens de ente cū oppoſi
tū ꝺ sibi opposito p̄dicari nō possit. Preterea. Notandū q̄
nom̄ infinitat nō solū ī singlari nūero ꝑ etiā in plī vt nō hoīes
nō albi qz in tlī negatōe ipoztāte rē significatā ⁊ ei⁹ negatōz
vel negatō pri⁹ aduenit rei significate q̄z nūeratōi ⁊ tunc fit
priuatō fore ꝓ quolibz suppoito singlari Et sic ista ē flā ꝺmō
strato sorte ⁊ prunello isti sūt nō hoīes. vl nūeratō pri⁹ adue
nit et tūc negatō supueniēs nō negat singlaria absolute ꝑ in/
q̄ntū nūerant et tūc p̄dicta ē ꝟa qz tūc nō ē sens⁹ q̄ vterqz sit
nō hō sz q̄ nō sint plēs hoīes ⁊ isto mō ponit negatō negāter
ꝟbū fit satis infinitū ꝓ negatōz additā sibi ꝓ ꝓpositōz q̄ negat
actū ꝟbi a suba intrīsica vt nō curzit ꝺz aliq̄d nō sb̄ cursu Et
coꝺ mō infinitat ꝓticipiū ꝓ negatōz tollentē ꝓpositōem act⁹
cū suba vnita eo q̄ ꝟbū et ꝓticipiū in significato pricipali cō
uenīūt sic pri⁹ visū ē cū diceḃat nō curzēs tñ vz sic q̄ nō cur/
rit Et q̄zuis tle ꝟbū qñ sūit in oīoe videat eē negatū tñ ꝺ vi
ꝑ mois tio repugnat tle ꝟbū in oīoe manere infinitū ꝓ quāto
illa negatio ꝓt negare ꝓpositōz intrinsicā ꝟbi negādo actū a
suba interiori et ñ a suba exteriori vt cū ꝺz cesar ñ cr. vno mō
sens⁹ ē cesar nō ē curzēs. alio mō sens⁹ ē cesar ē nō curzēs Et
sic ē ꝟbū ifinitū Ista tñ ꝓpositō ꝑm q̄ ꝟbū ē infinitū adhucē
duplex ꝑm q̄ dictū ē de noīe ifinito qz vl ꝟbū ibi infinitat ꝑm
negatōz et sic nihil poit. et ꝓt ꝟificari tā ꝺ ente q̄z de nō ente
Et hoc mō dic arest. q̄ ꝟbū ifinitū silz ē ī quolibz q̄ ē ⁊ q̄ nō
ē. vl ifinitat ꝑm priuatōz ⁊ sic poit ēs. ⁊ sic ñ ꝟificat ꝺ ñ ente

Icto de negatōe termiorꝫ ꝺꝺ ē ꝺ negatioib⁹ oīois.
Negatio ēm negās negat ꝓpositionē oīois qz ēmo
uet ꝓpositōz act⁹ cū suba exteriori q̄ ē ꝓpositō oīo/
nis This aūt negatō in oīoe qñq̄z p̄cedit q̄litatē et q̄ntitatē ꝓ
positōis. ⁊ tūc negat vtrūq̄z ponēdo vtriusq̄z oppositū vt ñ
omñis hō curzit ē ꝓticlaris negatīa qz eq̄ualet huic q̄dā hō nō
curzit Qñq̄z vo p̄cedit solū q̄litatē et sic nō variat q̄ntitatez
ꝓpōis vt oīs hō nō curzit. vñ q̄zuis p̄posita et p⁹ posita ter/
mio singlari idē ꝑcet vt sor nō curzit nō sor curzit tñ nō ē sile
ꝺ termis ꝓñib⁹ qz hec ē indefinita hō nō curzit Hec aūt vlis
nō hō curzit. Et si dicat q̄ noīa et ꝟba trāsposita idē ꝑnt ꝑm
aresto. ꝺꝺ ē q̄ ipe intelligit de dictōib⁹ q̄ sūt subijcibiles aut p̄
dicabiles aut dispōes absolute subiecti l p̄dicati sz ñ itelligit

de his q̃ sũt dispões vni⁹ ad alterã vt sũt negatões vel signa vlia Negatõ em negat vnũ d̃ altero. qñqz vo tlis negatio ē absoluta vl libera vt i exēplis ppositis. qñz est inclusa i subiecto vl i aliquo signo vt nēo cr̃ vl null⁹ hõ cr̃ Circa hoc

Qerit d̃ hoc sophismate nullo hoie currēte tu es asin⁹. pbatõ hec ē fia aliquo hoie currēte tu es asinus go ptradictoria ei⁹ ē va scz nõ aliquo hoie currēte tu es asinus et qz non aliquo ⁊ nullo eqpollent igit pria ē va Szptra nullo hoie currēte tu es asin⁹ go dũ nullus hõ currit. vel qz vl si null⁹ hõ currit tu es asinus qd ē fm go sop ē falsũ. Solutõ pria ē simpliciter falsa ⁊ pbatõ peccat p diuisiõz qz i ista nõ aliquo hoie currēte tu es asinus hec negatõ nõ pt negare ptricipiũ tm̃ et sic ē diuisa ⁊ falsa vl pt negare vbũ seqzs et sic ē ppposita ⁊ va. sz prio mõ eqpollet isti nullo hoie currēte tu es asin⁹. iõ illa ē falsa et etiã qz negatõ inclusa in signo illo nullo nõ pt ferri vltra pticipiũ p hãc regl'az Quotiēscũqz negatõ ⁊ distributio includũt in eod̃ termino ad nihil pt ferri vnũ sine rliquo. Sz distributõ nõ ferr̃ vltra pticipiũ go ec̃ neqz negatõ Jõ hec ē falsa nullo hoie currēte tu es asin⁹. ⁊ etiã ista nõ aliquo hoie currēte tu es asin⁹ nisi capiat scd̃a i sensu ppposito vt dictũ. Est aũt regl'a qd due negatões cadētes supse inuicē equalēt vni affirmatõi vt nõ omis hõ nõ currit equalet huic qdã hõ currit Et cã ē qz qñ due negatões pcedunt se inuicē respectu eiusdē ppositõis vna destruit aliã. iõ ponit affirmatõz sibi oppositã Et q̃zuis i accñtib⁹ ñ possit fieri hmõi reflectõ sic̃ caliditas nõ agit in se sz in suũ obiectũ tm̃ negatio qz ē ens a rõe cãtũ a rõe pt reflecti sup negatõz siue sup rē negatã Et iõ negatõ nihil pt negare q̃zuis nõ possit affirmari. Et q̃zuis nõ sit ita d̃ ptrarijs nature. sz due affirmatões ñ equalēt negatõi eo qd vna affirmatõ nõ destruit aliã. sz potius fortificat Nec affirmatõ opponit ei qd affirat qd ē obiectũ vt hõ currit affirat hoiez currere Et id̃o affirmatio nõ destruit qdqd affirmat. Sz negatõ opponit ei qd negat ⁊ iõ rõe oppõnis sp destruit suũ obiectũ vt dictũ ē respectu vni⁹ ppõis. qz si ponat respectu diuersarũ vna negatio nõ destruet aliã nec ponet affirmatõz cũ ista nõ ē affirmatia hõ q ñ cr̃ nõ mouer̃.

Alia regl'a ē qd qñ duo signa vlia negatia ponũtur in ead̃ locutõe vnũ in subiecto ⁊ reliquũ in pdicato primũ equalet suo ptrario ⁊ reliquũ suo ptradictorio Et ista tenet solũ qñ negatio vni⁹ cadit sup negatõz alteri⁹. iõ si alterũ illorũ signorũ fuerit iplicatm̃ circa subiectũ regula nõ tenet. id̃o iste nõ eqpollet nullũ ens qd ē nihil ē hõ ⁊ qd̃libet ens aliqd̃ ē hõ qz scd̃a est

falsa et prima vera ꝙ patet qr sua ꝓtradictoria est falsa scz hec aliqd ens ꝙ est nihil est homo.

Circa hoc qritur de hoc sophismate nihil ē nihil. ꝓbatio sua ꝓtradictoria ē falsa scz aliqd est nihil. go pria est va Cōtra nihil ē nihil go nihil ē nulla suba ꝗ hec ē falsa qr equivalet huic qdlibet est aliqua suba q̄ est fla go pria est falsa. Solutio dd est ꝙ prima ē simpliciter vera qr p regulā dictā equalet huic qdlibet ē aliquid Ad ꝓbatōez dr ꝙ peccat ꝗm fallaz accntis arguēdo a supiori ad supi affirmatie qr sic ista nihil ē nihil equpollet huic qdlibet ē aliqd ita et ista nihil est nulla suba equivalet huic qdlibet ē aliq̄ suba. Jd sic nō sequit qdlibz est aliquid go qdlibet est aliqua suba ita nō seqt nihil ē nihil go nihil ē nulla suba Jtē regula ē. qn̄cūqz negatō ponit in oroe cū aliquo sinkathegremate vl cū implicatōne duplex est locutō eo ꝙ vnū illorz pt includere reliquū vel includi a reliquo Et illud dr includere reliquū ꝙ determiat et addit alteri Jllud aūt dr includi ꝙ pintelligit et determiatur ab altero siue p alterz

Circa hoc querit de hoc sopte sor nō currit nccio ꝓbatō eius ꝓtradictoria ē fla scz sor curit nccio go prima ē va Cōtra sor nō curit nccio go nccim ē sorte nō curre sed hec ē falsa go ⁊ pria ex q̄ sequit Solutō dd est ꝙ pria est duplex eo ꝙ negatō pōt includere hoc signū nccio et tūc fit negatō nccitatis Et sic ē vera qr sensus est ꝙ ista nō est nccia sor curit Alio mō nccim pt includere negatōz et sic ponit nccitas negatōis et sic ē falsa qr sensus ē ꝙ ista sor nō currit est nccia Jtē alia regla q̄ fundat i pcedēti Qn̄cūqz negatio pponit ppōi ypothetice in qua duplex est copula duplex ē locutō eo ꝙ negatō pōt negare alterā pte absolute scz illaz in q̄ imediati pcedit vel principalē si altera ps sit pricipalior et pōt negare ꝓiūctōem vni cū alia et hoc puenit ex eo qd negatō pt determiare ꝓiunctōem ypothetice et includere ipsā vel determiari et includi ab ipa. Circa hoc

Querit de hoc sophismate null bō ē si aliqs hō ē. ꝓbatō nō sor ē si aliqs bō ē nō plo ē si aliqs hō ē. ⁊ sic de alijs go prima ē vera. ꝙ quelibet pbantiū sit va patet p suas ꝓtradictorias remouēdo negatōz Cōtra qr pdicat oppositū dd opposito go locutō ē falsa ⁊ ipossibil Solutio dd est ꝙ prima ē falsa Et ad pbatōem dr ꝙ quelibz pbantiū est duplex eo ꝙ negatio pposita ꝓnti pt ipm negare absolute. ⁊ sic includit negatō p ꝓdictōz ⁊ q̄libz pbantiū est falsa et seqt ꝓclusio et sens ē nō sor rc. i. ad aliquē boiez eē sequit

sortē nō cē Alio mō pt negare ꝓñaz ꝓñtis exañte. et hoc mō negatō includit ꝓtradictōem et quelibet ꝓbantiū est ꝟa. Et sensus est nō sor ē si aliqs bō ē. i. nō sequit si aliqs bō sit ꝙ sor sit Et isto mō nō seqt ꝓcło qm ipmissis negat ꝓñs in ꝓpatōne ad añs sic negari debet ad faciendū ꝓdictōnalē negatiuā In ꝓcłoe ꝟo negat absolute qz distributō cui⁹ ē vnica negatō in hoc signo null⁹ fert vltra ꝓpositōz ꝓñtis eo ꝙ signū distributiuū nihil distribuit extra suā clausulā Et qñ negatō ⁊ distributio includunt in eoꝯ termio ad nihil fert vnū sine reliquo. ꝑ hoc etiā ptz solutio b⁹ sophismatis Nō de⁹ ē et tu es asin⁹ ꝓbatio sua ꝓtradictoria ē fla scz de⁹ ē et tu es asin⁹ go prima ꝟa Cōtra nō de⁹ ē et tu es asin⁹ go ōs non ē ꝗ hec ē falsa. ergo et prima. Solutō dicendū est qz negatō pt negare absolute primā ꝑte coplatie ⁊ icludi ꝑ coplatōz et sic ē fla vt ꝓbat vl pt negare illā coplatiaz ⁊ tūc includit coplatōez. ⁊ sic ē ꝟa vt ꝓbat ꝑ suā ꝓtradictoriā. ⁊ isto mō debz sumi ꝓtradictō in ypothēticis ꝓponēdo negatōz toti ꝓpōi. Seqt ō exclusiuis.

Icto de negatōnib⁹ oīois dicendū est de dictionib⁹ exclusiuis bñtibus in se virtutē negatōis Et primo dicendū ē de dictōnib⁹ exclusiuis vt sūt tm et solū que dicunt exclusiue dictōes nō qz ꝗñt exclusionē ꝗ qz exercent ipam in oīoe sicut dictō in ꝓñi non ōz significatiua eo ꝙ significet suā significatōz ꝗ qz exercet illā Et ꝗcat aliqz rē ōtermiatā. iō dictō exclusiua exercet exclusiōz ꝑ hoc ꝙ ꝗcat ꝑuatōz associatōis siue ꝓcomitātie alic⁹ ab aliquo ꝛspectu alic⁹ tercij Ad quā priuatōz exclusionis seqt exclusio oīm aliorū q̄ sūt diuersa ab incluso respectu vni⁹ tercij. vñ ptz ꝙ ꝓpri⁹ actus dictōis exclusiue ē excludere oē aliō ab icluso ꝛspctū tercij Ali qñ dictio exclusiua addit subiecto illa excludit diuersa a subiecto respectu ꝑdicati ut tm sor curit go nihil aliō a sorte cī. qñ ꝟo addit ꝑdicato excludit diūsa a ꝑdicato ꝛspctū sbicti vt sors vidz tm plōnē go nō videt aliō a plōe. qñqz tm dictio exclusiua excludit a forma subiecti et a fora ꝑdicati et tūc nō facit ꝓpōz exclusiuā sed ꝓpōz de excluso subictō vl ꝑdicato vt cū ōz. tm ōs ē pōt esse sensus illud ꝙ est deus et nihil aliud q̄z ōs habet cē et sic est ꝟa Sz si sit exclusiua sensus est deus ē et nihil aliud q̄z deus est et sic est exclusiua et falsa. Ad exclusionem autē quattuor requiruntur. scz illud ꝙ excluditur illud a quo excluditur siue a quo fit exclusio. Illud respectu cuius fit exclusio et actus excludendi per dictionem exclusiuā sicut ꝑ instrumētū ꝙ importat exclusionē sic tm sor curit

sensꝰ ē sor̄ currit et nihil aliō a sorte currit. sor ē illō a quo fit exclusio aliud a sorte ē illō q̄ excludit currit ē illud respectu cuiꝰ fit exclusio et tm̄ ē dictō exclusiua exercens actū excludendi. Propositōes aūt in q̄bꝰ ponunt dictōes exclusiue fiūt q̄tuor mōis. Prio mō q̄n nō negat neqz exclusio neqz ꝓpositio vt tm̄ hō ē al' Scdo mō q̄n negat exclusio tm̄ ⁊ nō ꝓpositō ut nō tm̄ hō ē al' et ista ē ꝓtradictoria p̄cedētis Tercio mō q̄n negat ꝓpositō tm̄ vt tm̄ lapis nō ē al' Quarto mō q̄n negat exclusio ⁊ ꝓpositio sil' vt nō tm̄ lapis nō ē al' et hec ē ꝓtradictoria p̄cedētis. vn̄ solū illa ꝓpō ē simpliciter exclusiua in q̄ non negat exclusio siue affirmet ꝓpositio siue neget. vn̄ sit ista r̄gula Q ꝓpō simpliciter exclusiua ponit suā p̄iacētē. ⁊ cū hoc ꝓpositiōz q̄ exponit p̄ exclusionē vt ista tm̄ hō ē al' ponit istas duas hō ē al' et nihil aliō ab homine ē al'. vn̄ ꝓpō exclusiua ōr ꝓpō sūpta cū signo exclusiuo Et p̄iacēs ōr illa ꝓpō q̄ remanet remota dictōe exclusiua vtz in exēplo dato Ex quo seq̄tur q̄ ꝓpositio simpliciter exclusiua eq̄pollet vni copl'atie ꝓposite ex p̄iacēte eiꝰ ⁊ ꝓpōe posita p̄ exclusionē iō ad vitatē eiꝰ req̄rit vitas vtriusqz p̄tis. ⁊ ad falsitatē eiꝰ sufficit flitas vniꝰ illaꝝ Alia regl'a ꝓpō in q̄ negat exclusio n̄ negat ōtermiate p̄iacētē neqz aliā p̄tē totiꝰ exclusiue ꝗ negat tm̄ vnā p̄tē sub disiunctione ad aliā Cuiꝰ rō ē qz negat copl'ationē q̄ ponit p̄ suā cōtradictoriā ⁊ ponit disiūctōz ō p̄tibꝰ ꝓtradicētibꝰ. ꝗ negādo totā copl'atiuā n̄ negat alia ps eiꝰ ōtermiate ꝗ vna ps p̄ disiunctōz ad aliā qz ad flitatē eiꝰ sufficit idem̄ter flitas alteriꝰ p̄tis.

Arca p̄dicta q̄rit ō hoc sōpte tm̄ vnū ē. ꝓbatio vnū ē et nihil aliud q̄z vnū ē go tm̄ vnū est Itē dicē boetius q̄ vnūqdq̄z idō ē qz vnū nūero est go tm̄ vnū ē Itē ē regl'a quotienscūqz vnū ꝓuertibiliū ōr de altero ꝓuertibilisi dictio exclusiua vere adiūgatur vni etiam et reliquo Sed ens ⁊ vnū conuertūtur sed hec est vera tm̄ ens est. go tm̄ vnū est Sed ꝓtra multa sunt ergo non tm̄ vnū est Solutio dicendū est q̄ prima est duplex qz vnū diffinit q̄ est ens indiuisum. idō ens se habet vt subiectū ⁊ materiale respectu vniꝰ Et indiuisio ē formale eius. idō p̄t fieri exclusio ab vno rōe sui material'. ⁊ grā alietatis. et sic ē va qz equalet isti tm̄ ens ē. Alio mō p̄t fieri exclusio ab vno rōne sui formalis ⁊ excludēdo plitatē. Et isto mō prima est falsa vtz p̄ p̄probatōz. ⁊ ad duo pria argumēta dicendū ē q̄ sunt va qz accipiūt vnū rōe sui material'. Ad terciū ōr q̄ ista regl'a intelligitur q̄n illa duo ꝓuertūtur ꝗm rē ⁊ rōz sil' q̄ tm̄ nō est vera de ente ⁊ ō vno idō licet ista sit simpliciter va tm̄ ens est nō tm̄ ista tm̄ vnū est

regla

regla

Que a vno predicat ad diuersum. i. potentie

sed tm̃ in vno sensu vt dictũ ē. Exclusionis aũt due sunt spēs
scz gñalis et spēalis Exclusio gñalis est qñ ab aliquo respctũ
alicui⁹ excludunt gñaliter omnia que sunt ab illo diuersa. Et
isto mõ istius exclusiue tm̃ sor̃ currit sensus ē sor̃ currit et nihil
aliud a sorte currit Et sic nõ ꝯ exclusio generalis eo ꝙ diuisa
genere excludunt sed qꝛ excludunt omnia in gñali q̃ sut diuer
sa ab incluso. Exclusio spēalis ē qñ ab aliquo solũ excludunt
illa que cũ illo ꝓueniũt in aliquo spēali Et isto mõ isti⁹ tm̃ sor̃
currit sensus est sor̃ currit et nullus ali⁹ homo a sorte currit.
Et sic illa ꝑt cē va dato ꝙ multi eq̃ currãt cũ sorte. Et nõ ꝯ
exclusio spēalis qꝛ diuersa in spē excludunt sed qꝛ excludũtur
quedã entia ab aliquo in aliquo spēali Ex ꝑdictis ꝑtz ꝙ nul/
la est exclusio nũeralis qꝛ oīs exclusio est gñalis vel spēalis.
Etiã nõ possũt excludi ea que ꝓueniũt in nũero ab inuicē q̃a
cũ ꝯ solus homo currit illa ponit hoīez currere et si posset ex
cludi idē in nũero tũc risibile vl rõnale possent excludi ab ho
mie et tũc ex̃t sensus sol⁹ hõ currit. i. hõ currit et nullũ risibile
currit ꝙ iplicat ꝓtradictõez. De exclusione aũt spēali tlis dat
regla quotiēscũqz fit exclusio spēalis non tenet argumẽtũ ab
inferiori ad supi⁹ cũ dictõe exclusiua neqz a supiori ad inferi⁹
nec a ꝑte subiecti nec a ꝑte ꝑdicati posita sic̄ si sor̃ et eq̃ currãt
et alij hoīes nõ currãt sed moueant hec ex̃ va sol⁹ sor̃ currit fa
ciēdo exclusionē spēalē qꝛ sens⁹ ē sor̃ currit et null⁹ alius hõ a
sorte currit Sed nõ sequit sol⁹ sor̃ currit go solus hõ currit qꝛ
scꝯa ē falsa ꝑ casũ positũ. nec sequit ex ꝑte ꝑdicati sol⁹ sor̃ cr̃.
go sol⁹ sor̃ mouet qꝛ alij hoīes mouẽtur licz nõ currãt De ex
clusione aũt gñali talis dat regla quotiēscũqz fit exclusio ge
neralis bene arguit ab inferiori ad supi⁹ cũ dictõe exclusiua a
ꝑte subiecti sed nõ tenet a ꝑte ꝑdicati. Nec etiã arguendo a
superiori ad in feri⁹. ꝙ teneat a ꝑte subiecti arguendo ab infe
rio ad supius patet qꝛ bene sequit tm̃ sor̃ currit go homo cur/
rit ratõne affirmatõis et ratõe negatõis seq̃tur nihil, aliud a
sorte currit go nihil aliud ab hoīe currit sed ꝙ ñ teneat a ꝑte
ꝑdicati. nec etiã a supiori ad inferi⁹ .patet qꝛ ꝓpositõ exclu/
dēs in se affirmatõez et negatõez. ꝓpter affirmatõz nõ tenet
a supiori ad inferius vt nõ seq̃tur sol⁹ sor̃ mouet go solus sor̃
currit Et ꝓpter negatõz ñ seq̃t sol⁹ sor̃ currit go sol⁹ sor̃ mo/
uetur. vñ i tlib⁹ vtrobiqz ꝓmittit falla ꝓñtis Circa ꝑdicta

Ueritur de hoc sophismate. tantũ verũ opponitur
falso ꝓbatio ꝫm opponitur falso et nihil aliud q̃z
verũ opponitur falso go tm̃ ꝫm opponitur flo Cõ
tra tm̃ ꝫm opponit falso go tm̃ ꝫm et flm opponuntur ꝙ est
falsũ qꝛ albũ et nigrum etiã opponũtur et calidũ et frigidum

Solutio dicendū ē q̃ pria simpliciter ē va, ⁊ ip̃robatō peccat
ſm p̃ns ab inferiori ad ſupius cū dictōe exclusiua a pte p̃dica
ti q̃ vm oppoi ſ̄o ē inferi⁹ ad oppositōz ſimpliciter ſic oppō
vi et falſi ē inferi⁹ ad oppōz in p̃ni q̃ hoc intelligēdū ē q̃ tm̄
vm opponit falſo q̃ntū ad rōz falſi q̃ ſm aliā rōz ſim pt op/
poni falſo. vñ Regula ē quotiēſcūq̃z dictio exclusiua addit
alicui termino includenti ſuppositū et accn̄s ſiue materiale et
forale duplex ē locutō q̃ pt facere exclusionē circa ipſum rōe
ſuppoiti vl rōe accn̄tis ſiue rōe materie aut rōe fore ſic dctm̄
ē ſupi⁹ ꝺ iſto tm̄ vnū ē De illo aūt q̃ excludit tlis dat regula.
Dictio exclusiua addita alicui termino excludit oē illō q̃ ē ab
eo diuersū q̃ntū ad naturalē ſuppōz Dupliciter em̄ aliq̃d eſt
diuersū ab alio vno mō ſm eēntiā ⁊ naturalē ſuppōz ſicut bō
⁊ equ⁹. alio mō ſm naturalē ſuppōz tm̄ ut bō ⁊ kimera licz ei
kimera nō ſit ab hoīe diuerſa ſm eēntiā ē tm̄ ab eo diuerſa ſm
naturalē ſuppōz. nō ſolū em̄ entia ſupponūt p terminū ſ̄ etiā
nō entia Exiſta regla ſeqūt p̃ro q̃ dictō exclusiua addita enti
vl alicui eoꝝ q̃ p̃uertūt cū ente excludit aliq̃d. q̃ excludit oē
aliud ab ente q̃ ē ab eo diuerſū ſm naturalē ſuppōz Sz ſup/
positio nō ſolū ē de ente ſz etiā de non. Ꝺo cū addit enti ex/
cludūtur nō entia Et ſi dicat q̃ dictio exclusiua nihil pt exclu
dere niſi q̃ ē extra terminū cui adiūgit ſz extra ens nihil ē go
addita enti nihil excludit et dato q̃ extra ens reale poſſit ali/
q̃d ſumi ſm rōz nō tm̄ extra ens in p̃ni vt ſe extēdit ad ens re
ale ⁊ ad ens rōis Dicēdū ē q̃ q̃ncūq̃z ens capiat p̃ni ter ad ēs
reale ⁊ ad ens rōis tm̄ ſp pt dari aliq̃d q̃ ē extra ipm ſm rōem
q̃ pt ſp accipi p rōz nō ens ſibi oppositū. et hoc ꝓpter infinitā
reflexionē rōis ſup ſuos act⁹ q̃ dato quocūq̃z ente rōis ipa rō
pt illō negare ⁊ dare oppositū ei⁹. iō extra ens quocūq̃z mō
captū pt ſumi aliq̃d diuerſū ſm naturalē ſuppōz licz nō ſm rē
Scdo ſequtur q̃ ſi gn̄a gn̄aliſſima ſumāt ip̃creto dictō exclu/
ſiua addita vni nō ſp excludit alterꝝ vt n̄ ſequtur tm̄ agēs cur
rit ergo non grāmatic⁹ curit vel muſicus vel tricubitus vel
homo eo q̃ ſortes curens pt eſſe grāmatic⁹ muſicus tricu/
bitus homo ⁊ agēs Si vo illa gn̄a in abſtracto ſumāt hoc eſt
dupliciter q̃ vl ſumūtur vt ſimpliciter diuerſa ul vt ſe hn̄tia
p modō vni⁹ i ſubijciēdo alteri ut q̃n̄ vnū ſubijcitur p alterꝝ ul
in p̃dicādo inquātū vnū ineſt p alterū Si ſumātur vt ſe hn̄t
p modū vniusſubijciendo vel inherendo adhuc dictio exclu
ſiua addita vni non excludit alterū vt non ſequitur tm̄ ſuba
eſt colorata go non ſupficies. q̃ ſubſtantia et ſuperficies ſe
habēt vt vnum ſubiectum coloris. Si ſumantur in abſtra/
cto et tanq̃z diuerſa tunc dictō exclusiua addita vni generi

generalissimo excludit oia alia vt bñ sequit tm̃ suba ē go nō
q̃ntitas ē vel q̃litas Et si dicat dictō exclusiua nūquā exclu/
dit id qd intelligit in subictō cui adiūgit vt cū dr tm̃ albū non
excludit corp9 sed quātitas dat intelligere subaz go dd solū
quātitas est nō excludit suba. dd est q̃ vnū includit in alte
ro tripliciter vno mō essentialiter vt al in hoīe ⁊ tle nō exclu
dit vt nō sequit tm̃ hō currit go al nō currit Alio mō vnū in
cludit in altero vt subiectū in accñte ꝓcreto ⁊ adhuc isto mō
illud q̃ intelligit in alio nō excludit vt tm̃ albū nō go corpus
Tercio mō aliquid includit in alio q̃ tñ est ab eo diuersū fm
esse sicut effect9 in sua cā vel cā in effectū vel relatm̃ in corre
latio Et isto mō dictō exclusiua addita vni excludit alterz eo
q̃ illa se hñt vt diuersa supposita. mō suba itelligt i quātita/
te accepta in abstracto sic cā in effectu. iō sequit tm̃ quātitas
nō go suba Tñ in ista tm̃ q̃ntitatis ē includit vtrūqz scz q̃ sb
stātia sit et q̃ nō sit qr ponēdo quātitatē ē ponit subaz ē et
tm̃ p dictōem exclusiuā ponit subaz nō esse. iō illa tm̃ quātitas
est impossibil ē qr ponit duo ꝓtradictoria sil Tercō seqt q̃ di
ctō exclusiua addita spēi vni9 pdicamti excludit spēs alteri9
pdicamti dūmō nō faciūt subiectū vnū vel nisi vnū insit p al
terz. vñ in generali quinqz sunt q̃ pñt excludi Primū ē sub/
iectū diuersū vt tm̃ sor nō go plo Scdm ē diuersū loco vt tm̃
hic go nō ibi Terciū ē diuersū fm tps vt tm̃ hodie nō go heri
Quartū ē oppositū a pte pdicati vt tm̃ albū nō go nigrum.
Quintū est accñs diuersū positū a pte pdicati qr cum vnum
non includit alterū aut non inest per alterū semp alterz exclu
ditur vt sortes est tm̃ grāmatic9 nō ergo musicus et currens
Sed nō sequit est tm̃ grāmatic9 nō est ergo cleric9 aut intel
ligens Et p hoc patz q̃ dictō exclusiua addita spēi vni9 pdica
mēti excludit alias spēs eiusdē pdicamti nisi nēcio vna inclu
datur in alia sicut mior nūer9 in maiori vel linea in supficie:
vl corpe qr i talib9 nō seqtur tm̃ supficies nō go linea Quar
to seqtur q̃ dictō exclusiua addita vni oppositorz in quolibz
gñe oppositōis excludit alterz qr duo opposita non faciūt sub
iectū vnū sed diuersa mō regla est quotienscūqz aliq̃ nō faci
unt subiectū vnū dictō exclusiua addita vni semp excludit al
terū vt tm̃ album non ergo nigrū Circa pdicta

Qerit d hoc sophismate si tm̃ pr ē ñ tm̃ pr ē. pbatō. si
tm̃ pr ē pr ē qr exclusiua ponit suam preiacentem. et si
pater est filius est ergo aliud a pre ē ergo si tm̃ pre ē nō
tm̃ pater est Contra ibi videt sequi oppositū ad oppositum
go locutō est ipossibil dd ē q̃ pria ē xa qr ē vna ꝓdictōnalis

cui⁹ ꝓñs nccio sequit ex añte ꝙ sufficit ad veritatē cōdictō/
nalis Nā añs scz tm̃ pater est ponit filiū esse inquātū poit ꝙ
pater est ⁊ ponit filiū nō esse ꝓpter exclusionē qz excludit qd
libet a pre diuersū go ponit filiū esse et filiū nō esse Et sic po/
nit ambas ꝑtes cōtradictōnis et iō sequit ibi vna ꝑs ꝓtradi
ctōnis ad ꝓpōz que includit totā ꝓtradictōem sicut ad totā
copulatiuā sequit quelibet ꝑs eius Et ad improbatōem dicit
ꝙ ibi nō sequit oppositū ad oppositū sed sequit ꝑs vna ꝓtra
dictōis ad añs ꝙ includit vtrāqz ꝑtem eius.

Ueritē de hoc sophismate possibile est sortē videre
tm̃ oēm hominē nō videntē se. ꝓbatō possibile ē sor
tē videre tm̃ vnū hoiez cecū ꝓ oīs hō cec⁹ ē hō non
vidēs se go possibile ē sortē videre tm̃ oēm hoiez nō videntē
se Cōtra si possibile est sortē vē. ponat inesse ꝙ sor videat tm̃
oēm hoiez nō videntē se Aut go sor videt se aut nō. si nō ui
det se tūc est hō nō vidēs se go nō videt oēm hoiez nō vidē/
tem se Si videt se. ergo nō videt solū oēm hominē nō vidē/
tem se Solutio ista est impossibilis sor videt tm̃ oēm hoiez
nō videntē se ꝙ patet qz equiualet istis duab⁹ sor videt oēm
hominē nō videntē se et sor non videt aliquē hominē viden
tem se et iste due sunt exponētes eius. sed ex ista sor nō vidz
aliquē hominē videntē se sequit ista sor nō videt se qzsi vid
ret se videret aliquē hominē videntē se Sed ex ista sortes nō
videt se cū prima exponētiū seqtur alia ꝑs ꝓtradictōis sic ar
guēdo sortes videt oēm hoiez nō videntē se et ipe est nō vi/
dens se go est videns se go pria includit istas duas ꝓtradicto
rias sortes videt se et sor nō videt se go est ipossibilis Et ec
ista possibile est substantiā videre tm̃ oēm hominē nō viden
tē se. ꝓbatō vo peccat ꝑm ꝓñs arguēdo ab inferiori ad supi⁹
cū distributōe et cum dictōne exclusiua ex ꝑte ꝑdicati qz ho/
mo non videns se est supius ad hominē cecū qz homo dormi
ens vel habens oculos clausas est non videns se et tū nō est
cecus Et si arguat possibile est ꝙ homo cec⁹ ⁊ non vidēs ꝓ
aliquo tpe cōuertant et itez possibile est sortē videre tm̃ ho/
minē cecū go possibile ē ipm videre tm̃ oēm hoiez nō viden
tē se Et sciendū ꝙ vtraqz illarz ꝑ se cōsiderata est impossibi/
lis sed tm̃ ambe insil nō sunt possibiles scz ꝙ homo cec⁹ ⁊ non
vidēs ꝓuertāt. et ꝙ sor videat tm̃ omnē hominē nō videntē
se Itē regula est ꝙ dictio exclusiua addita toti integrali re/
spectu accidentiū que solum ꝓueniūt ipsi toti pōt excludere ꝑ
tes vt bñ seqt tm̃ dom⁹ vz. 100. libras nō ergo ꝑies Sed re/
spectu accntiū q̄ possunt ꝓuenire toti ⁊ partibus vel respectu

Regula

illoꝝ que pñt solũ ꝓuenire dictõ exclusiua addita toti nõ ex/
cludit ptes vt nõ sequit tm̃ dom⁹ ē alba go pies nõ est alba
Regula Alia regula est dictõ exclusiua addita pti semp excludit suũ
totũ excepto toto vli et toto in mõ Et sic tenet regula de p/
te integrali de pte inq̃ntate de pte in loco de pte in tpe et de
pte nũerali vt bene sequit tm̃ pies ē alb⁹ nõ go tota domus
ꝛ pdicam̃ta sũt tm̃ decem non ergo duodecim. Circa pdicta
Q Ueritꝫ de hoc sophismate a solo sorte dr̃t q̃dq̃d nõ ē
sor̃ vel ps sortis. ꝓbatõ a sorte differt q̃dq̃d non ē sor̃ vel ps
sortis ꝛ nõ ab alio q̃z a sorte go ꝛc̃. Cõtra a solo sorte dr̃t q̃d
quid nõ ē sor̃ ꝛc̃. sed plo nõ est sor̃ nec ps sortis go plo dr̃t a so
lo sorte Solutõ prima est falsa vtz p rõem improbantẽ ꝛ ad
ꝓbatõem dr̃ q̃ altera ꝓbantiũ est falsa scz hec nõ ab alio q̃z
a sorte ꝛc̃. Et si querat a quo alio dicendũ ē q̃stio ē nulla qr̃ il
le ablatiu⁹ alio nõ tenet ꝓ vno sed ꝓñiter ꝓ plibus sic̃ ponto
q̃ q̃libet hõ videat ꝓpriũ equũ tm̃ ista ē vera dis hõ videt
equũ non tm̃ est querendũ q̃z equũ qr̃ iste acti⁹ tenet non ꝓ
vno equo dr̃terminato sed ꝓñiter ꝓ plibus Ite ē regula Quo
Regula tienscũq̃z dictõ exclusiua addit alicui dicto duplex est locutõ
eo q̃ dictõ exclusiua põt excludere vel a toto dicto vl̃ a sub
iecto ipius dicti. Circa hoc
Q Ueritꝫ de hoc sophismate tm̃ deũ esse deũ est nẽcim
Probatõ deũ ēe deũ ē nẽcim et nihil aliud q̃z deũ
ēe deũ est nẽcim go pria ē va. Cõtra tm̃ deũ ēe deũ est nẽcim
go hoiez esse vel nõ esse nõ est nẽcim q̃ est falsũ Dicendũ est
q̃ pria ē duplex eo q̃ hec dictõ tm̃ põt facere exclusiõz circa
hoc totũ dictũ deũ ēe deũ Et sic ē ꝓposita ꝛ fl̃a vtz p ip̃robatõ
nẽ qr̃ poit q̃ nullũ aliud dictũ sit nẽcim nisi istud deũ esse deũ
Alio mõ põt excludere a subiecto dicti et sic est diuisa ꝛ va.
qr̃ sensus est deũ esse deũ ē nẽcim et nihil aliud a deo esse deũ
Regula bona est necessariũ Alia regula ē quotienscũq̃z duo sinkatbegre/
mata se inuicẽ dr̃terminantia ponunt in eadẽ locutõe vel vnũ
bis positũ potẽs determinare seipm duplex ē locutõ eo q̃ vnũ
pt ēe dr̃termiatõ alteri⁹ ꝛ extra. ꝛ hoc ē q̃ ãtiq̃ solebãt dicere
q̃ vnũ pt̃ icludere alterꝫ l̃ icludi ab altero Circa hoc q̃rit̃ d̃
hoc sophismate solis trib⁹ sola duo sũt paucioꝛa. ꝓbatõ tri/
b⁹ sola duo sũt paucioꝛa et uõ alijs q̃z trib⁹ sola duo sũt pau/
cioꝛa go prima ē vera Cõtra solis tribus sola duo sunt pau/
cioꝛa go sol̃ trib⁹ duo sũt paucõꝛa q̃ ē fim. Solutõ pria ē du/
plex qr̃ exclusio posita in obliquo potest determinare aliã po
sitã ĩ recto et tunc exponit̃ per exclusionem existentẽ in obli/
quo. Et sic ē va vt ptz p ꝓbatõem. Alio mõ exclusio posita

in recto potest ꝑtetmiare aliā ⁊ sic exponit p exclusiōz poitā
in recto Et sic est falsa qz vna exponentiū eiꝰ ē falsa scz sol'
tribus duo sunt pauciora cū duo sunt pauciora omnibꝰ alijs
numeris ascendendo loquēdo de ascensu quātitatis qui ē in
nūero Nota duplex est ascensus scz ascensus quātitatis siue
augmenti qui fit ꝓcedēdo a nūero minori ad maiorē. Et ꝗm
hoc nūeri maiores semp sunt supiores Alius ē ascensus cārū
sic nūeri ꝓpinqores vnitati que ē cā oīm nūerozꝫ semp sūt
supiores. Ex ꝑdicta regula ptz q ista exclusiua est duplex so
la nēcia nēcio sunt va qz hoc signū sola vno mō pōt deter
miare nēcio Et sic est ꝓposita et va qz sensus est q nēcia ne
cessario sunt va. Alio mō iste modus nēcio pōt determiare
Et sic est diuisa ⁊ falsa qz est sensus q sola nēcia sunt vera
et hoc nēcio sed hoc est falsū qz quedā cōtingētia sunt vera.
et p hoc illa posset faciliter ꝓbari et improbari Alterius ptz
q etiā ista est duplex solus sor est albꝰ vel niger qz vno mō
solus ꝓt determiare illā disiunctōz. Et sic est ꝓpō de disiun-
cto ꝑdicato et est falsa qz sensus est q sor est albus vel niger
et nullus alius a sorte q est falsū Alio mō disiūctio pōt ꝑter
miare exclusionē Et sic pōt esse vera posito q sor sit albus
et nullus alius qz sensus est solꝰ sor est albus vel solus sor ē
niger et altera ꝑs illius disiunctie ē va. Circa actū excludē-
di et circa signa exclusiua Sciendū ē q tm̄ et solus in suis ex
clusionibus sic dr̄nt qz solus semp excludit ab aliquo cāuli si
ue ponat in subiecto siue in ꝑdicato vt solus sor currit. i. sor
et nullus alius Et in ꝑdicato vt do solū denariū. i. do dena-
riū et nihil aliud Sed hec dictō tm̄ aliqn̄ excludit ab aliquo
actu relinquēdo reliquos actus vt cū dr̄ sor tm̄ legit. i. sor le-
git et nihil aliud facit Sed cōtra hec dictō tm̄ ē aduerbiū go
semp excludit ab aliquo actu qz semp aduerbiū habet deter-
miare vbū Dicēdū est q sicut duplex est dispositō sube vna
scz que disponit subam absolute ⁊ imediate vt albū vel ni-
grū et alia ē que disponit subaz mediāte actu vt cū dr̄ iste in-
cedit supbus Hec dictō supbꝰ dicit supbiā que inest sube me
diāte actu siue p actū. ita sil'r est duplex dispositō actus que
dā determiat actū absolute et determinate siue imediate vt
bene male velociter ꝛc. et tl'is dispositō sp determiat actū si-
ue vbū Alia est que determiat actū mediāte suba vt tantū
tm̄ mō solū solūmō Et tales dispositōnes qn̄qz determiant
actū imediate qn̄qz vero mediāte aliqua suba Et qn̄ deter
miant mediante aliqua suba pn̄t excludere ab aliquo cāuli.
Et si querat vtꝫ solus bēat restringere dictōez cui adiūgit

Solus

tantū

dispō sbe 2 zt

dispō actꝰ zt

2la

p illā regulā omne adiectū nō diminuēs nec hās vim ampliā di adiunctū ex eadē pte termio magis ꝓñi restringit terminū ꝓmune cui addit. Dicendū est ꝙ solus nō ꝓpie restringit et ꝙ illa regula debet intelligi de adiectis dicentib⁹ dispōes absolutas et spēales vt albus vel niger Et nō de adiectis que dicūt dispōes respectiuas vt sunt solus nullus Neq; de adiectiuis dicentib⁹ dispositōes generales vt intelligibile in oppinabile et sic de alijs. Circa pdicta

Solo .7 ꝓ d'co

Ueritē de hoc sophismate sol⁹ sor excludit posito casu ꝙ solus sor excludat ab aliquo subiecto respectu alicui⁹ pdicati. ꝓbatō sor excludit et nullus alius a sorte go solus sor excludit Cōtra hec quedā exclusiua ē i qua excludunt omnes alij a sorte ergo nō sol⁹ sor excludit Solutio pria est vera vt ptz p rōem ꝓbantē, Et ad improbatōem dr ꝙ licet in ista ꝓpōe solus sor excludit excluduntur omnes alij a sorte tñ ipa nō loquitur de se ipa sed de vna alia ꝓpōe in qua tñ sor excludit Ite posito casu ꝙ sol⁹ sor sciat hoc enūciabile equū esse al' et ipm cū platone et alijs sciat multa alia enūciabilia. Tūc circa hoc

Ueritur d hoc sophismate sol⁹ sor scit aliqd enūciabile ꝙ non omis alius a plōc ignorat. ꝓbatō sor scit aliqd enūciabile ꝙ ali⁹ a plone ignorat aut go ois

(Alius)

alius aut nō Si omis ali⁹ go ipe ignorat illud enunciabile ꝙ ipe sciret Si nō omis alius go prima est va Cōtra ali⁹ a sorte scit aliqd enunciabile ꝙ nō omis homo alius a platone ignorat sicut vnū de ꝓmūiter scitis ergo nō solus sor scit aliqd enunciabile ꝛc. Solutō prima vera est vt ptz p ratōem ꝓbātē Et ad improbatōem dicit ꝙ iste due nō ꝓtradicunt alius a sorte scit aliqd enūciablle ꝙ non omis alius a platone ignorat et non alius a sorte scit aliqd enunciabile ꝙ nō omis ali⁹ a platone ignorat qꝛ hoc pdicatū aliqd enūciabile non tenet codēmō in vtraq; qꝛ in pria restringit p implicatōem sequē tē ad enūciabile scitū ab alijs q̄; a sorte In scda vo restringit ad enūciabile ꝙ solū scitur a sorte sez equū esse al' qꝛ hoc relatiuū alius ibi solum supponit ꝓ sorte Sed si ꝓ eodem supponeret in vtraq; tunc essent ꝓtradictorie

Ueritē de hoc sophismate solus sor et duo sunt tria. ꝓbatio sortes non cum alio et duo sūt tria ergo sor et duo sunt tria Contra ali⁹ sol⁹ a sorte et duo sūt tria go nō solus sor et duo sūt tria Solutō pria est duplex eo ꝙ hec dictō sol⁹ pt vno mō teneri katbegrāmatice vt tñ vz sic nō cū alio. 7 sic ē va vt ꝓbatū

est qr sens⁹ ē sor nō cū alio et duo sunt tria. Alio mō pt teneri exclusiue ⁊ sinkathegrāmatice et sic ē falsa vt improbatū est qr sens⁹ ē q̄ sor et duo sūt tria et tñ nō ali⁹ a sorte et duo sunt tria Silr diceret de ista nō solū ad sortē eē sequit sortē esse qr si solum teneatur kathegramatice vt est adiectiū absolutum sic ē vera Si teneat exclusiue et faciat exclusionē gñalē tūc ē falsa non solū ad sortē esse seqtur sortē esse sed cū hoc seqtur ad omnē hominem esse vel ad omne animal eē ⁊ sic de alijs.

Sequit d̄ dictōnib⁹ exceptiuis

Icto de dictōib⁹ exclusiuis d̄ ē d̄ dictōibus exceptis cuiusmōi sunt p̄ter nisi ⁊ p̄terq̄z Et dicūt dictōes exceptie nō qr significēt exceptōz qr ꝓm hoc istud nom̄ exceptō ⁊ istud verbū excipio eēnt dictōes exceptie cū ꝓcēt exceptōz q̄ ē sim. Sz dicūt exceptie. i. exercēt exceptōnē sic dictōes exclusiue dicūt nō qr ꝓcēt exclusionē sed qr exercēt illā. Ita dictōes exceptie exercēt exceptōz in oro. vñ ꝓnt extractōz ptis a toto respectū alicui⁹ p̄dicati ad quā extractionē vel separōz sequit exceptio ptis a toto qui ē ꝓpri⁹ actus dictōis exceptie Est em̄ exceptio extractio ptis a toto respectu alicui⁹ p̄dicati ido dictōes exceptie dicūt excipe hoc ē extra cape qr denotāt ptē extrahi vel separari a toto non simpliciter sed respectu alicui⁹ p̄dicati Ex quo ptz q̄ dictio exceptia ē instantia ꝓtra totū et ꝓportat separōz. Aliter tñ q̄z dictō exclusiua qr dictō dicē separiōz alicui⁹ totius a pte respectu alicui⁹ p̄dicati vt cū d̄r tm̄ hō ē risibilis. i. hō ⁊ nihil aliud ab hoie Sz dictō exceptia dicit separationē ptis a toto vt oē al̄ p̄ter hoiez est irrōnale ibi separat hō a suo toto Ad exceptionē q̄ttuor reqrunt scz ps q̄ excipit Et illud a quo fit exceptio Et respectu cui⁹ fit exceptio scz p̄dicatū et dictio exceptia p quā fit exceptio tā quā p instrum̄tū anie excipiētis vt cū d̄r omis hō p̄ter sortē currit sor ē ps q̄ excipit omis homo est a quo excipit currit est illud respectu cuius fit exceptio Et preter est dictio exceptia p quā fit exceptio Circa illud q̄ excipit est ista regula dictio exceptia excipit ptē actualiter exñtē in suo toto Rō ē qr exceptō est extractō alicui⁹ ab aliquo sed vbicunqz est extractio ibi est actualiter aliq̄d q̄ aufertur et aliquid qd̄ relinqtur Sed illud q̄ aufert relinquendo aliud est actu pars et a quo fertur est totū Neqz potest ab alio extrahi id q̄ est in potentia tm̄ ergo dictio exceptiua solum excipit ptem actualiter existentē in toto Et dicit habitudinē ptis actualiter exñtis in toto ad suum totū Ido oēs iste sunt inpgrue et false omis equus preter sortem currit. et

hō ꝑter sortē currit qꝛ exceptū nō est ꝑs actualiter eius a quo fit exceptō q̄re dictō exceptia non impedit habitudinē q̄z req̄rit Et licet sor, sit ꝑs homis tm nō est actualiter, in suppositōe homis nisi addat signū vle ad homiez. ideo nō seq̄tur hō currit ergo sor currit Exinde seq̄tur alia regula ꝙ exceptū optet semp actualiter ꝓtineri in eo a quo excipit et ab eo remoueri respectu alicui⁹ tercij vt omis hō ꝑter sortē currit Itē alia regula est Quotienscūq̄z in aliqua oꝛōe tot excipiunt quot presupponunt locutō est falsa et impossibilis vt hic omis nō hō ꝑter nō hoiez currit ſſa ē Cā est qꝛ exceptū ibi nō stat in rōne ꝑtis Et sic dictō exceptia nō excipit ꝑtē q̄z exigit Itē ꝑdicatū ibi affirmatur de quolibet homie et a quolibet homie remouetur. ideo ponit cōtradictoria sil. Scōm hoc

Qerit de hoc sophismate omis hō videt oēm hominē ꝑter se posito ꝙ quilibet hō videat quēlibet aliū a se et se nō videat. ꝓbatio sor videt oēm hoiez ꝑter se et plo videt oēm hoiez ꝑter se et sic de alijs. go pria est ꝛa Cōtra in illa oꝛōe tot excipiunt quot supponūt qꝛ hoc relatm se est relatm ydēptitatis ꝙ refert ad hoc totū omnis hō quare refert ipm et supponit ꝓ omi homie quare prima ē falsa Solutio prima simpliciter est vera vt ptz ꝑ ꝓbatōz Et ad improbatōz ꝛ ꝙ illa regula intelligit de exceptōe vnita q̄n aliqua eodē mō excipiunt sicut supponūt sic aūt nō est hic qꝛ in ante supponunt omes homies sub vnione et non sic excipiuntur in relatio reciproco Sed sigillatim et sub diuisione reddendo singla singulis Alia regula ē, ꝓpō falsa in toto ꝑ exceptōz verificari nō pōt Sed ꝓpō falsa ꝓ plibus pōt ꝑ exceptōz verificari vt ista omis lapis est hō nō pōt ꝑ exceptōz verificari qꝛ est in toto falsa et tot excipiunt quot supponunt. et hec regula alio mō sic ponit Cōtra totā falsā nō ē dari istantia. hoc ē tota falsa nō pōt ꝑ exceptōz visicari Et ꝛ ꝓpō tota falsa cui⁹ ꝓtraria est vera vt iste ois hō ē lapis et ois hō est asinus quarū ꝓtrarie sūt simpliciter vere. Circa hoc

Qerit de hoc sophismate Omē al preter hominē ē irrationale. ꝓbatio hec est falsa. omē al est irrōnale et nō ē instātia nisi ꝓ hoie go facta exceptōe ꝓ hoie erit vera Cōtra omē al ꝑter hoiez est irrōnale go oē al ꝑter hūc hominē ē irrōnale ꝙ est falsū Solutō pria ē vera ⁊ tenet ꝓbatō Sed improbatō peccat ꝑm fallaciā figure dictōnis a simplici suppōe ad ꝑsonalē qꝛ ille actī⁹ homin ē post dictōem exceptiuā hz in pria suppōz simplicē Et in scōa ꝑsonalem cuz dicit omē al ꝑter hunc hominez ꝛc. Itē ibi est ꝓns ab inferiori

ad supius cū distributōne qz in ista oē al' pter boiez distribuit al' p alijs aīalibus ab homie Et sil'r p alijs aimalibus ab isto homie distribuit in ista oē al' boiez pter hunc boiez. Ideo p plibus distribuit in scōa q̄z in prima Et sic est falsa p̄ñtis Jō aūt ē iudiciū de istis sophismatib⁹. omne al' pter sanū ē egrū Omnis quātitas pter cōtinuā est discreta. omne corp⁹ pter aimatū est inaniatū. omne enūciabile preter verz est falsum. Circa id a quo fit exceptō ponit ista regula q dictō exceptiua solū excipit ab aliqua multitudine determiata z actuali. Duplex em̄ ē multitudo quedā est indetermiata z potētōnal' Alia vo determiata Indetermiate vo quiqz sunt mōi qz q̄ dā ē m'titudo indētermiata iportata p nomē plis nūeri ut homies currūt Alia iportat' p nomē collectīm vt turba mouetur Alia iportat' p signū distributīm m'tiplicās terminū p aliq̄b⁹ suppositis tm̄ vt infiniti boies currūt, Alia iportata p totum vl'e q̄ est tm̄ potētionalis vt hō currit. Alia p totū in mō ibi hominē cōpando ad ptes in modo se habet vt totū et ponit multitudinē potentionalē et ab his modis multitudinis non fit exceptio Ideo omnes iste sunt incōgrue homies pter sortē currūt et sic de alijs Multitudo determiata et actualis fit ēc quinqz modis quedā est in toto in quātitate. Alia est in toto in loco. alia est in toto in tpe. alia est in toto integrali. et alia in toto numerali Et ab istis quinqz modis bene fit exceptio vt ptz inductie p exempla. De toto in quātitate vt omnis hō preter sortē currit De toto in loco vt sol lucet vbiqz pter hic De toto in tempe vt sol semp̄ currit preter cras De toto integrali vt tota domus est alba pter pietē De toto nūerali vt decē preter vnū sunt nouē. Et qz in istis q̄ñqz est multitudo actualis et ab alijs quinqz mōis non fit exceptio. Jdo patet regula predicta q exceptio solum fit a multitudine actuali et determiata Et hoc aliter p̄batur qz vt dictū ē pri⁹ dictio exclusiua sp exigit ptē actualiter exñtē ī toto q̄z excipit a toto ergo cū separat aliquā ptem relinquit aliam ptem in toto quia non possunt tot excipi quot supponuntur qz ibi sunt plēs ptes actualiter ergo dictō exceptiua semp excipit a multitudie p̄tium actualiter existentiū in suo toto

Et circa ista quer̄it ō isto sophismate omis hō pter sortē excipitur posito q omnes alij a sorte excipiant̄ respectu alicuius p̄dicati et nō sortes. p̄batō hec ē falsa omnis hō excipit̄ et non ē instantia nisi pro sorte ergo facta exceptōe p sorte erit vera go pria est vera Cōtra ī hac p̄ppōe dictō exceptia adiūgit̄ sorti go excipit ipm r̄spctū p̄dicati z sic

sor excipit ergo prima falsa Solutō prima est va in casu posito vt patz p̄ p̄batōem. et ad improbatōnem dz q̄ licet in ista omis homo p̄ter sortē excipit sor excipiat respectu illi⁹ p̄dicati excipit tm̄ in alia p̄positōe solū alij a sorte excipiunt rspectu illius p̄dicati et sor nō Et de illa loquit ista p̄positō et non de se ipa. vel pōt dici q̄ ibi sor excipit ab exceptōe sed excipi ab exceptōe solū est excipi fm q̄d et non simpliciter sicut priuari priuatōe est priuari fm quid et non simpliciter ꝛc.

Qerit de hoc sophismate. totus sortes p̄ter pedē pt ꝓtineri in arca posito q̄ totus sor possit poni in arca sed eius pes non possit intrare cū ipo. p̄batio prime hec est falsa sor pōt totus poni in arca et non est instantia nisi de pede ergo facta exceptōe p̄ pede erit vera ergo ista est vera totus sor preter pedē potest ꝓtineri in arca. Cōtra pes potest ꝓtineri in arca ex quo totū ibi ꝓtinet ergo non tot⁹ sor preter pedē potest ꝓtineri in arca Solutio prima est vera et tenet p̄batio Sed improbatō peccat fm accīs eo q̄ duplici de causa ps excipit de toto respectu predicati. vno mō qz ps fm se non vere subijcit p̄dicato sicut hic omīe aial p̄ter homez est irrōnale Alio mō ps excipit qz q̄zuis fm se recipiat p̄dicatū nō tm̄ ipm cū toto recipit. vel p̄ put est in toto sicut pes sortis ps se pot ꝓtineri in arca nō tm̄ cū suo toto et tm̄ infert q̄ si pes sortis possit ꝓtineri i arca cū suo toto ec iō ē ibi falsa accītis

Qerit de hoc sopte decē p̄ter quiqz sūt quiqz. p̄batio hec falsa decē sūt quiqz et nō ē instātia nisi p̄ quiqz go fctā exceptōe p̄ quiqz erit va go pria erit va Cōtra decē p̄ter quiqz sūt quiqz go quiqz nō sunt quiqz qz in p̄ppōe affirmatia exceptia p̄dicatū semp rmouet ab excepto In negatia vero fit extra qz p̄dicatū remouet ab illo a quo fit exceptio et attribuit excepto et sp debet remoueri ab vno et attribui reliquo Solutio prima est vera et tenet p̄batio. Sed improbatio peccat fm accīs qz licet quinqz vere p̄dicet de quinqz fm se nō tm̄ p̄ put ꝓtinet in decem ideo nō sequit decē p̄ter quiqz sunt quiqz go quinqz nō sūt quinqz sicut non seqtur non cognosco venientē ergo nō cognosco corruscum fm se qui tamē est veniens Ad illud autē q̄ dicit q̄ in exceptiua affirmatiua p̄dicatū remouet ab excepto. dz est q̄ solūmō vm ē qm̄ falsitas causat in oratōe per ptē exceptā eo q̄ p̄dicatū nō ꝓuenit pti fm se Sed quādo causat ftitas p ptē cui p̄dicatū nō potest ꝓuenire p̄ put est cum suo toto sed possit fm se nō oportz p̄dicatū remoueri fm se ab excepto Et hoc mō est in p̄ppōsito. Et primo mō dictio exceptiua tenetur exceptiue

tm̃ sed scdo mõ tenet exceptie et diminutie sil'et potest eē sen
sus decē pter quinqz sūt quiqz. i. decē diminuta de quinqz sūt
quinqz. Circa dictõnes exceptias sit ista regula. qñ fit excep Regula
tio a toto in quãtitate posito insubiecto ꝓpositõ põt eē vlis
vt cũ dr omis homo pter sortē currit Sed qñ fit exceptõ a to
to in quãtitate posito in pdicato vel a toto in loco a toto in
tpe a toto integrali vel a toto numerali ꝓpositõ pt esse cuiusl
cũqz quãtitatis qr subiectũ potest teneri vlr pticulariter ide
finite et singulariter vt posset de omibus videri in exemplis
Alia regula ē qñcũqz fit exceptõ a toto in quãtitate vel alio Regula
includenti ipm virtualiter sub ꝓpositõe exceptia pt fieri sub
sumptõ Et põt ex illa silogisari vt dicēdo omis hõ pter sortē
currit plo ē hõ alius a sorte go plato currit. Ex quo patz qꝓ in
minori nõ debet iterari dictõ exceptia posita in maiori Et rõ
est qrīa nõ est dispositio absoluta sed respectia scz subiecti
inquãtũ subiectũ et pdicati inquãtũ pdicatũ Et tles dispões
nõ dñt reiterari cũ scda ꝓpõe qr tm̃ dictõ exceptiua includit
virtualiter quēdã restrictõem toti inquãtitate cui addit. iõ
in silogisando debet poni aliq restrictõ in miori q̃ facit illõ to
tũ in quãtitate qꝓ est diminutũ p exceptõem teneri ꝓ alijs ab
excepto sicut pri dicebat plo est hõ ali a sorte qr pter inclu/
dit hãc restrictõz aliud a sorte Ex pdictis sequunt ples regle
Prima regla qꝓ dictõ exceptia nõ facit distinctõez cui addit
esse imobile qr sub ea põt fieri descensus vt dictũ ē Scda re/
gula est cuiuslibet exceptie vere sua piacens est falsa sed ve
rificat p exceptõem piacēs aũt exceptie est illa a q̃ remouet
falsitas p dictõem exceptiuã vt ista omē al'ē irrõnale est pia
cens hui exceptie vere omē al' pter hoiez est irrõnale Alia ē
regula Si aliq ꝓpõ sine exceptia est in pte falsa potest p exce
ptõem fieri vera. nõ aũt si fuerit in toto fla vt pri visũ est.

Circa hoc q̃rit de hoc sophismate. sor bis vidit oēm
hoiez pter platonē posito qꝓ sor vna vice viderit
omes hoies et in alia vice viderat oes alios a plo
ꝓbãtõ hec est falsa sor vidit oēm hoiez q nõ est instãtia nisi
ꝓ plo go facta exceptõe ꝓ platone erit vera go sor est vm
Cõtra sor bis vidit oēm hoiez pter platonē. go bis nõ vidit
platonē go nec in pria vice nec in scda vidit platonē qꝓ ē fal/
sum Solutõ prima ē duplex eo qꝓ hec determiatõ bis põt de
termiare hãc dictõem pter q psupponere eã. q sic ē falsa qr sē
sus est sor vidit oēm hominē preter plonē et hoc bis et tũc se/
quit qꝓ nulla vice viderit platonē. Alio mõ illa determiatio
pter põt determiare illud aduerbiũ bis ita qꝓ illõ adũbiũ bis

Dictõz

A Dictõe

determiet vbū fm se et nō totū sequēs Et sic ē va qr sensus ē
q; sor bis vidit oēm hoiez aliū a platone sed nō bis vidit pla
tonē ido ꝓñiter fit exceptō p platōe Primo mō ponit duali
tas exceptōis. Scdo mō ponit exceptio a dualitate

Queritur de hoc sophismate quelibet decē pter vnū
sunt nouē. pbatio ista decē preter vnū sūt nouē ista
decē rē. et sic d alijs go pria est vera Cōtra quelibz
decē preter vnū sunt nouē go omia decē alia ab vno denario
sūt nouē q est falsū. Solutō pria ē duplex eo q pōt fieri ex/
ceptō ab illo termio decē rōe ptiū integraliū et sic ē va 7 tenz
pbatio Alio mō ratōe ptiū subiectiaz. et sic est falsa sic patz
p ip̄robatōem Ex quo patz q ista regula. quotiēscūqz a toto i
tegrali fit totū in quātitate exceptio adueniens pōt excipe ab
ipo rōe ptiū integraliū vel ratōe subiectiaz. et sic est falsa sic
patz p improbatōem si fit exceptō ratōe ptiū subiectiaz ido this
locutio sp ē duplex vt visū ē Circa dictōes faciētes exceptōz
fit ista regula. Ista dictō preter semp ꝓstruit cū actio et facit
exceptōem in actio Cā est qr preter est ppositō debuiēs actio
casui Et si arguat hec dictō preter importat ꝓpatōz respectu
actus go est aduerbiū cū hēat determiare vbū et sic nō est p
positio dicendū q aduerbia 7 ppositōes sic inter se drñt qr ad
uerbia dicūt directe determiatōem actus verbi. Ido sūt ad
uerbia q̄si iuxta vba posita vt cū dr currit velociter ibi velo
citer dicit directe mod curs9 et determiatōem Sed ppositio
nes dicūt ꝓpatōes sube in obliquo significate ad actū vbi vt
cū dr iste currit cū velocitate Hec ppositō cū dicit ꝓpatōem
velocitatis ad cursū ido licet idē significet dicēdo currit ve/
lociter 7 currit cū velocitate hoc tñ est fm diuersos modos
qr cū dr trāsit illas. i. p illā ptē mouet illud. i. ad illū locū. So
nus celitus factus est. i. a celo diuinit9 a deo 7 sic de alijs. In
illis semp ppositō dicit ꝓpatōz sube ad actū vbi et aduerbiū
dicit determinatōem actus verbi. Et ido licet ista dictō pter
dicat ꝓpatōem ad actū verbi nō sequit ergo q sit aduerbiū.
Itē arguit q hēat ꝓstrui cū ntio qr preter remouet vbū pso/
nale ab excepto sed vbū psonale nō remouet nisi a ntio ergo
preter dz ꝓstrui cū ntio Dicēdū ē q dupliciter vbū remouet
ab aliquo cāuli. vno mō directe remouēdo ꝓpositōz vni9 ad
alterū et illo mō rmouet vbū a ntio p negatōz vt ego nō cur
ro tu nō curis. Alio mō indirecte 7 exꝓñti vt destruēdo actū
fm se vel subiectū fm se vel aliquā ptē eius Et hoc mō rmo
uetur ex ꝓñti pdicatū ab excepto p dictōem exceptiuā qr pri
mo hec dictō preter extrahit ptē a toto respectu alicuius que

ponit in toto a quo fit exceptō vt omis hō preter sortē currit.
Tercō qr actus dictus de subiecto nō repit ptē exceptā a toto
Iō ꝓsequit remotō actus a pte excepta sicut cū aliqs videat
pluuiā venire Primo tollit librū a fenestra Scdo cadit plu
uia sup fenestrā Tercō seqtur remotō pluuie a libro qrnō ca
dit sup libr. Ex pdictis ptz qꝑ dictō ista preter drt ab istis di
ctōibus preterqz et nisi eo qꝑ preter sp excipit in actio sed pter
qz et nisi sp excipiūt in eodē casu in quo est totū a quo fit exce
ptio vt nullus hō currit preterqz sor vel nisi sor. vel nullius
homis misereor nisi sortis vel preterqz sortis. vel nulli homi
loquor preterqz sorti vl nisi sorti. vel nullū hoiez video pter
qz sortē vel nisi sortē. vel a nullo hoie legit preterqz a sorte
vel nisi a sorte. Tn in omibus alijs iste tres dictōes faciendo
exceptōem ꝓueniūt qr hnt facere silr exceptōem rc.

Icto de dictōibūs exceptis Conter dicendū ē de
dictōib9 ꝓsecutis cuius mōi est hec dictō si. Et di
cunt dictōes ꝓsecutie nō qr ꝓsecutōz significēt qr
tūc istud nomē ꝓsecutō et illud vbū ꝓsequor eēnt dictōes ꝓse
cutie Sz qr ꝓsecutōem exercēt vt ista dictō si nō directe sig
nificat ꝓsecutōem sed exercet et significat cālitatē et ancessi
onē et exercet ꝓsecutōem. Primo em significat causalitatē
ideo coniunctio causalis dicit. Et quia antecedit effectū. iō
ꝓnter significat ancessionē que ē ꝓdictō antis in ordine ad cō
sequēs idō semp adiungit anti Et qr ans et ꝓns correlatie di
cunt in fndo ancessionē idō exercet ꝓsecutōem et denotando
cālitatē antis respectu ꝓntis denotat dependentiaz ꝓntis ex
anti Dupliciter em ans pōt esse cā ꝓntis. vno mō qntū ad id
qꝑ est vt cū dr hō est rōnalis go homo ē risibilis. rōnale est cā
risibilitatis Alio mō potest eē cā ꝓntis qntū ad illatōem ꝓsi
derando ꝓns vt ꝓns est vt cū dr si hō est equ9 homo est irrōna
lis ibi eē equū nō est causa eēntialis irrōnalis sed ecōtra. Et
isto mō denotat cālitatē ꝛ non primo mō. idō sicut dr qꝑ si im
portat cām ꝓncie et nō ꝓntis Sic etiā intelligendū ē qꝑ nō di
cit cālitatē ꝓntis fm id qꝑ ē cū dr qꝑ dicit cām ꝓntis et ꝓncie in
quātū cōsequēs est Et qnqz ista ꝓiūctio si dic tm ꝓdictōz pos
sibilē aut ꝓbabilē vt si veneris ad me dabo tibi equū Qnqz
vero nēciaz vt si hō est al' est. vbi Notandū qꝑ multipliciter
vnū ꝓseqtur ad alterꝫ qr quedā cōsequunt supiora eēntialia
vt spēm seqtur dra gen9 et diffinitio Alia vt ps eēntialis ad
totū vt ad hoiez corpus et aia Alia sicut ps integralis sic ad
hominē integrū caput ꝛ pedes ꝛ ad domū pies tectū et fūda
mentū. Alia vt ꝓpria accna ad subiectū sic ad hoiez risibile

Alia vt causa extrinsica ad effectũ vt ad equũ seqtur culus
Alia vt effectus ad cãm vt ad solẽ accedere ad nos sequitur
generatõ viuentiũ Alia vt relatũ ad correlatũ vt ad dimi
diũ duplũ et ad aĩcessionẽ cõsecutõ qz correlatie dicunt. Et
diuisio istorũ modorũ videri põt in pticlari in locis dyaleticis
Et hec cõiũctio si indrãter se habet ad quẽcũqz modũ cõsecu
tõnis Et ista diuisio ꝓñicie sumit ex pte bitudinis rerũ siue ex
pte materie Sed ex pte modi arguẽdi sumunt diuisiões. qua
rũ prima est. Consecutõm alia est sil' exñtiũ ꝑm tps vt si hõ ẽ
al' est Alia est exñtiũ ꝑm pri⁹ et posteri⁹ in tpe q̃ fit dupliciter
vno mõ pri⁹ in tpe seqtur ad posteri⁹ vt si panis est aqua et
farina fuerũt Et hoc sepe accidit in causis nõ p manentib⁹ ut
in istis q̃ causa tpe ⁊ natura p̃cedũt suũ effectũ Alio mõ po-
steri⁹ tpe seqtur ad pri⁹ vt si purgatõ ⁊ oñia requisita ad sa
nitatẽ sint sanitas erit. Et hoc accidit in cã finali q̃ est aliqñ
posterior tpe suo effectu licet sit prior natura Ex quib⁹ patet
q̃ prius aliqñ seqtur in pñti aliqñ in ꝑterito ⁊ aliqñ in futuro
ꝑm q̃ causa tripliciter ꝓpat ad suũ effectũ Aliqñ em̃ cã sil' est
tpe cũ suo effectu licet sit posterior natura vt aĩa et hõ. Ali-
qñ cã tpe p̃cedit effectũ vt ignis fumũ racemi vinũ. Aliquã-
do vo causa est posterior tpe et prior natura suo effectu sicut
cõtingit in cã finali adq̃sibili p motũ a suo subiecto|Scda di-
uisio est cõsequẽtiarũ alia ẽ simplex alia est ꝓposita Simplex
est que fit ex añte simplici et ꝓñti simplici vt hõ est go aĩal est
Cõposita est in qua fiũt plesillatões Et hec ẽ duplex qz que
dã est ꝓñtia in ipo. alia est ꝓñicia ecõtraria Cõsequẽtia in ipo
fit q̃ ex opposito añtis denotat sequi oppositũ ꝓñtis ⁊ tenet
in relatie oppositis vt si duplũ est multiplex ẽ go si sub duplũ
est sub multiplex est Et in cõtrarijs vt si virtus ẽ bonũ ẽ go si
viciũ est malũ ẽ Et in priuatie oppositis vt si visus ẽ sensibi
litas ẽ go si cecitas ẽ insensibilitas est Sed nõ tenet in ꝓtra-
dictorie oppositis qz argueret a destructõne añtis ad destru-
ctõem ꝓñtis vt visũ est in sall'a ꝓñtis Alia ẽ que fit q̃ ex op
posito ꝓñtis infert oppositũ añtis et hec tenet in cõtradicto-
rijs vt si hõ est al' est go si nullũ al' est nullus hõ est et nõ tenet
in alijs oppositis nisi fortassis grã materie Et iste ꝓñie possũt
indrãter formari in vna ꝓñicia vel in plibus In vna vt omis
virtus ẽ bona go oñe viciũ est malũ et in plibus sicut visũ ẽ
pri⁹. Et iste due diuisiões ꝓñtiarũ cõpant ad inuicẽ sicut exce
dens ⁊ excessũ qz vtrũqz mẽbr prime diuisiõis põt diuidi per
scdam diuisionẽ Et hoc mõ põt prima se hãe vt excedẽs Sil'
vtrũqz mẽbr scde diuisiõis p primã diuisionẽ põt diuidi Et

sic prima se habet vt excessa.

QIrca hoc querit de hoc sophismate. Si nullũ tps ẽ aliqd tps est. pbatõ Si nullũ tps ẽ dies nõ ẽ p locuz a toto in quãtitate. Et si dies nõ est nox est a ptra/rijs imediatis Et si nox est aliqd temp9 ẽ go de prio ad vltimũ si nullũ tps est aliqd tps est Cõtra ibi significat oppositũ sequi ad oppositũ go locutõ ẽ falsa et ipossibilis Solutõ pria est falsa et tenet improbatõ Et dr ad pbatõem q illa secũda pñcia scz si dies nõ est nox ẽ vno mõ tenet et alio mõ nõ qr in ista dies nõ ẽ põt esse vno mõ negatio in gũe que negat formã et relinquit subiectũ que aliter dr negatõ in subiecto siue negatõ priuãs Et hoc mõ ponit tps esse qd se habet vt pñe ad diẽ et noctẽ Et hoc mõ bene sequit dies nõ est go nox est. Sed isto mõ nõ capit diẽ nõ esse in prima pñtia Alio mõ pt esse negatõ extra gen9 que dr negatõ negãs et nihil relinqz et hoc mõ tenet pria pñtia cũ dr si nullũ temp9 ẽ dies non est Sed nõ tenet scda cũ dr. Si dies nõ est nox est qr locus a cõtrarijs imediatis nõ tenet destructie nisi cũ pstantia subiecti et tũc deberet sic argui tps ẽ et nõ dies est ergo est nox.

QUerit de hoc sophismate Si nulla ppõ ẽ vera aliqua ppõ est vera. pbatõ si nulla ppõ est vera ista ppõ hõ nõ ẽ nõ ẽ va a toto i quãtitate Et si ista hõ nõ ẽ nõ ẽ va sua ptradictoria est va a ptradictorie oppositis Et si sua ptradictoria est vera aliqua ppõ est vera go dr primo ad vltimũ si nulla ppõ est vera aliqua ppõ ẽ vera Cõtra ibi seqtur oppositũ ad oppositũ go locutõ est impossibil. Solutio prima ẽ duplex qr in hac ppõe nulla ppõ est vera. põt esse negatõ simpliciter 7 extra gen9. et tũc remouet tã ppositõem q̃z veritatẽ eius Et sic nõ sequit nulla ppõ ẽ vera go ista hõ nõ est nõ ẽ vera nec est ibi locus a toto in quãtitate qr hoc mõ añs nihil ponit nec ppõz nec veritatẽ ei9. Sed pñs ponit ppõz virtute demõstrationis vt cũ dr ista ppositio hõ non ẽ non ẽ vera et sic pñs prime ptradicit añti. iõ isto mõ prima ẽ falsa et etiã improbatio Alio mõ potest eẽ negatio in gñe Et sic nulla ista ppõ est vera ponit omnẽ ppositõnẽ et remouet oẽm veritatẽ a ppositõe. et isto mõ sophisma est vm qr añs eius ponit oẽs ptradictorias sil esse falsas. vñ ex pñti ponit omnes ptradictorias sil eẽ veras qr qñcũqz vna ptradictoria ẽ falsa reliqua est vera. iõo prima ẽ va 7 ẽ vna pdictõnalis cui9 pñs necessario seqtur ex añti. Ad improbatõem hoc mõ dicendũ ẽ q ibi nõ sequit oppositũ ad oppositũ sed sequitur vna ps cõtradictõnis ad añs q intra se includit

quālibet ꝓtradictōem Ite

Uerit de hoc sophismate Si tu es vbiqz tu non es vbiqz. ꝓbatio si tu es vbiqz tu es hic. et si tu es hic tu nō es ibi et si tu nō es ibi tu nō es vbiqz go de primo ad vltimū. si tu es vbiqz tu non es vbiqz. Cōtra ibi seqt oppositū ad oppositū go locutio est impossibil' Solutio pria est simpliciter vera qz est vna ꝓdictōnalis in qua ꝓns nccio sequit ex ante eo q primū ans scz tu es vbiqz poit ꝓtradictōnē ratōne subiecti et rōne ꝑdicati eius qz hoc ꝓnomē tu positū in subiecto denotat rē singularē aptā natā esse in vno loco tm. ido rōe subiecti ponit q tu nō es vbiqz et rōe ꝑdicati ponit q tu es vbiqz ⁊ ita ponit ꝓtradictōz et nō solū vnā cōtradictōem sed plres qz sicut impossibile est pla corpa esse in vno loco circūscriptie. ita impossibile est idē corpus eē in diversis locis circūscriptie. vñ qd ē hic circūscriptie nō ē ibi neqz ibi ⁊ sic de quolibet alio loco ꝓticlari. Ido esse vbiqz ponit tot cōtradictōes ad eē hic quot sūt loca ꝓticlaria distātia ab isto loco. ido cū dr tu es vbiqz ponunt plres ꝓtradictōes quarū vna ꝑs ponit in ꝓnti Et ad improbatōem dr q nō sequit oppositū ad oppositum sed vna ꝑs ꝓtradictionis ad ans q includit vtrāqz ꝑtem ꝛc.

Prius dictis de ꝓsecutis videndū ē de mō silogisandi ex ꝓdictōnalib⁹ Silogismoꝝ em̄ ali⁹ ē kathegoricus qui est ex ꝓpositōibus kathegoricis. Alius ē ypothetic⁹ qui ē ex ꝓpōib⁹ ꝓdictionalib⁹ go ꝓpō cōdictional' ē silogisabil' et nccē est in ea fieri descensū sub ante vel sub ꝓnti. Ido ꝓnter videndū est qualiter fit qnqz descēsus sub ante ⁊ qnqz sub ꝓnte quoꝝ plres ponunt regule Prima est q si termi ꝓmūes ponant in ante sub eo potest fieri descensus ꝓnti ꝑmanēti imobili vt si bō currit al' currit go si sor currit al' currit ⁊ si plo currit al' currit et sic de alijs Scda regula q si termi cōes ponant cū distributōe in ante ⁊ in ꝓnte. ans manet imobile ⁊ sub ꝓnte potest fieri descensus ante ꝑmanēte imobili vt si omne al' currit omis bō currit go si omne al' currit sor currit et plo currit ⁊ sic de alijs Tercia regula est Si aliquid sequat ad alterū destructo ꝓnte destruit ans Et iō tenet affirmatio a destructōe ꝓntis ad destructōem antis vt si est homo est al' go si non ē al' nō est homo Quarta regula. si aliquid sequatur ad aliud posito ante ponitur ꝓns. Ideo tenet affirmatio a positōe antis ad positōez ꝓntis vt si sol lucet dies est Quinta regula quidqd antecedit ad ans antecedit ad ꝓns vt si al' est suba est ⁊ si homo est al' est go si homo ē suba ē

Sexta regula quidqd sequit ad ꝓñs seqtur ad añs vt si hõ ē
al'ē et si al'ē. substancia est go si hõ ē substácia ē' Et p bácre/
gulam tz ꝓña a pmo ad vltimũ que ē qñ ponit plēs ꝓñe ⁊ id
q̃ ē ꝓñs in pma fit añs in scda et vltimũ ꝓñs ꝺnotat sequi ad
pmũ añs Sz ad videndũ negacõz ⁊ ꝓtradictõz in modalib⁹
et ꝓditõnalib⁹ ponit ista regula Ad ꝓdctõnalē negatiuā nõ
debz negari añs ei⁹ absolute neqz ꝓñs absolute Sz ꝓña ꝓse
quētis ex añte Causa ē qꝛ ꝓdctõnalis nõ ponit suũ añs nec ꝓ
sequēs absolute ꝓbitudinē añtis ad ꝓñs J. co ista ē negatia
nõ si sor currit. hõ mouet Et nõ ista si hõ currit hõ nõ mouet
qꝛ in ista scda negatur bitudo añtis ad ꝓñs que designatur p
illā ꝓiūctiõz si Ex quo ptz q̃ ad dandũ ꝓtradcõz alic⁹ cõdicti
nalis oportet negare ꝓñs vt sequitur ex añte vl' pponēdo to
ti ꝓdcõali negacõz vt iste ꝓtradicit si hõ ē. al'ē ⁊ nõ si hõ est
al'ē Añ regula ē. Quociēscũqz negacõ pponitur alicui ꝓpõi
cathegorice vl' ꝓdcõali facit ꝓtra dictoriā Ideo ꝺꝛ q̃ nõ est
veri⁹ dare ꝓtra dcõz quā toti ꝓpõi pponere negacõz Scdo
sequit q̃ veritas cõdictõnalis causat ex habitudine añtis ad
ꝓñs et nõ ex inherentia ꝑdicati ad subiectũ nec in añte nec in
ꝓñte sicut causat in kathegoricis quare omis cõdictõnal' ve/
ra est nēcia ⁊ omis falsa est impossibilis qꝛ hmõi bitudo cum
sit vera est necessaria et cum sit falsa est impossibilis qꝛ fun/
datur sup̃ intentões vl'es vt sunt totũ ps gen⁹ et hmõi q̃ sũt
semp nēcie vel impossibiles Alteri⁹ seqtur q̃ ex impossibi
li nõ seqtur qdlibet Rõ est qꝛ in omi ꝓñti añs se habet vt cā
ꝓñtis vel vt causa essendi vel ad minus vt causa cõsequēdi
Ita q̃ sp̃ se hēat vt causa ꝓsequēdi rspectu alteri⁹ nisi ad ip
sum habeat bitudinem includentis vel ꝓtinentis Sz impos/
sibile nõ pt habere tlem bitudinē ad quodlibet go ad impossi
bile nõ sequit quodlibet Unde ꝓpositio impossibilis pt tripli
citer cõsiderari Uno mõ in quātum impossibilis Alio mõ vt
cõposicõ est Tercio mõ vt ē cõposicõ rerũ que disponũtur in
enũciacõe vl' in argumētacõe Duob⁹ pmis modis ex impos
sibili nihil sequit pemit⁹ qꝛ illo mõ nõ pt hre respectũ ad habi/
tudinē cõtinētis Sz tercio mõ ex impossibili aliquid sequitur
qñz ꝓpter bitudinē rerũ ex quib⁹ fit cõpõsicõ impossibilis vt
hic si lapis est hõ lapis ē al' Qñz vo ꝓpter dispositõz forme
arguēdi vt omnis lapis est al. arbor ē lapis go arbor ē anial'
sequitur cõclusio rõe forme arguendi et nõ ꝓpter impossibi
litatē pmissarũ et p idem habetur q̃ necessarium nõ sequitur
adqu odlibet eo q̃ necessariũ nõ pt hre habitudinē ꝓtenti re
spectu cuiuslibet ꝓñtis alic⁹ Ex dictis ptz ꝓlitas duarũ regl'a

ab antiquis posita. Prima est ex impossibili sequit qlibet vt omis ꝓdictonalis sit vera cui⁹ ans fuerit impossibile vt si sor est asinus sor est lapis Scda regula q nccim sequitur ad qlibet ideo omis codictionalis dicit va cui⁹ ꝓns est necessariu qualecuqz fuerit ans vt si sor est lapis hō est aial necessaria dicebat qz ad veritate ꝓdictionalis exigit q ans non possit esse verū sine ꝓnti Sed qn in codictonali ans est impossibile cum nullo modo possit esse verū sine ꝓnte et qn cōseqzs est necessariū illud semp est verū ido ans non potest esse vez sine cōsequēte q̄re tales codictionalis dicunt esse ve Sed ut dictū est ad impossibile non sequit qlibet nec necessariū seqtur ad qlibet iō ille regle sūt fle Et ad rōem eoz dz q ad veritate ꝓdictonalī sufficit q antecedēs n possit fm se eē verū sed requirit q non possit esse veritas eius quin includat veritate cōsequētis. Ideo ibi negatio negat separationē veritatis consequētis a veritate antecedētis

Qirca ꝓdicta quert dz hoc sopte Si nihil ē aliqd est. ꝓbatio Si nihil ē nihil esse est vez et si nihil eē est verū hoc enunciabile nihil ē. est vez p locū a couertibili Et si hoc enūciabile est vez aliqd est verū a pte subiectiua et si aliquid esse est verū aliquid ē a couertibili qz esse et esse verū cōuertunt go de primo ad vltimū Si nihil est aliquid est Cōtra ibi denotat seq oppositū ad oppositū go locutio ē impossibil Solutio pria est falsa scz Si nihil est aliqd est vt ꝓbat improbatō Et ad ꝓbatōem dz q pria ꝓna bn tenet cū dz si nihil ē nihil esse ē verū qz ex impossibili seqtur ipossibile dū habuerit aliquā hitudinē ab ipm et tūc ē loc⁹ a cā vitatis enūciabilis tenet etiā scda ꝓna scz nihl eē est vez. go hoc enūciabile nihil ē est vm Sz tercia ꝓna peccat a dcto fm qd ad dctm simplr scz si hoc enūciabile ē vm ꝛc. qz enūciabile nō pt aliqd esse simplr sed solū fm qd Et iste termin⁹ aliqd poit ens simplr Ideo ibi arguit a fm quid ad simplr Etiā cū dicit si hoc enunciabile est vez aliqd ē Est vez p hoc ꝓnom hoc demonstrat hoc enūciabile nihil esse qz nihil supponit nō esse sed eēntia remouet p hoc ꝓns aliqd esse est vm ponit simplr eē ꝛ sic poit ens simplr. vn si aliqs recte inspexerit terciā ꝓdictionale videbit q ꝓns ei⁹ cōtradicit cām. iō nihil nullā poit ibi appentiā vl si ē incidit fm quid ad simplr

Queritur de hoc sophismate Sor dicit verū si solus plato loquatur poito q sortes dicat solū platonē loq. ꝓbatō sor dic solū platonē loq ꝛ vm si sol⁹ plo loquat go sor dicit vez si sol⁹ plato loquat. Contra

Si solus plato loquat nullus aliq̃ a plo loquit a descripto vt
a diffinito Et si nullq̃ aliq̃ a platone loquit sor nõ loquit a to/
to in quãtitate. et si sor nõ loquit sor nõ dicit verũ p locũ a ge
nere qz loqui supius est ad dicere verũ ⁊ dicere falsũ ergo nõ
seqtur sor dicit verũ si solus plato loquat Solutio prima est
falsa et ponit ꝓtradictõem qz ponit solũ platonẽ et nõ solum
platonẽ loqui cũ ponat sortẽ dicere verũ et non dicere verũ
cũ omnes alij a platone excludant respectu illius actus loquẽ/
di. Et ꝓbatõ peccat fm accns qz licet solũ platonẽ loqui sit
verũ fm se si solus plato loqtur tñ non potest eẽ verũ cũ illo
addito sor dicit verũ qz sor excludit ab actu loquẽdi ideo est
accidens sicut si cognoscatur coruscus fm se et ille sit cooper
tus non tñ seqtur ꝙ cognoscatur coopertus sed ibi est accns

Queritur de hoc sophismate Si tu scis te esse la/
pidẽ tu non scis te esse lapidem. Probatio si tu
scis te esse lapidem est verum qz nihil scitur nisi
verũ ergo si tu scies te esse lapidẽ verũ est tu es
lapis a cõuertibili qz dictũ cõuertit cũ ꝓpositõne. Et si tu es
lapis tu nihil scis per locũ ab oppositis et si tu nihil scis tu nõ
scis te esse lapidem a toto in quãtitate ergo de primo ad vl/
timũ Si tu scis te esse lapidẽ tu nõ scis te esse lapidẽ. Contra
ibi sequit oppositum ad oppositũ igit ꝛc. Solutio sophisma
est verũ qz ꝓns necessario seqtur ex ante vt patet Ad impro
batõem dz ꝙ ibi nõ seqtur oppositũ ad oppositũ sed sequitur
vna ps ꝓtradictõnis ad ans ꝙ intra se claudit vtrãq; ptẽ qz
hoc ans tu scis te esse lapidẽ ratõne huiq̃ verbi scis ponit ī ob
iecto sciam ratõne obiecti sciẽtie. Sed te esse lapidẽ priuat a
subiecto scientiã. ideo ponit subiectũ scire et nõ scire eẽ lapidẽ
et nõ eẽ lapidẽ et nescire se eẽ lapidẽ ideo ex primo ante ꝙ in/
cludit omnes illas ꝓtradictões seqtur ꝓns nõ ꝓpter hoc ꝙ ex
impossibili seqtur qdlibet Sed qz ex toto integrali sequit que
libet eius ps

Sequitur de incipit et desinit

Dicto de dictõib̃q̃ ꝓsecutis dicẽdũ ẽ de his verb̃
incipit et desinit que dicunt dictõnes sinkatbe
grãmatice qz in eorũ expositõe affirmatõ et ne
gatõ intelligunt. Et qz eorũ significatõ variat
ab adiũctis qz fmq̃ reb̃q̃ pmanẽtib̃q̃ aut successi
uis ad iungunt aliter ⁊ aliter exponunt Nam ab illis reb̃q̃ de
pendet eorũ significatõ. Unde huiusmõi vba incipit et dsinit
significãt inceptões vel desitões rerũ mutabiliũ vel fnt esse
vel non esse rerũ in suis termis inicialibus et finalibus. Nã
incipit significat inceptõnem que est inicium esse vel non esse

rei et sic denotat esse cũ termio et desinit significat desitõem que est finis esse vel non esse rei et ꝓsequunt sese inuicẽ qꝛ ꝙ incipit esse desinit non esse et ꝙ desinit esse incipit non esse. Ideo ambo sunt in eodẽ indiuisibili vt cũ aliquis incipit esse homo desinit non esse homo et cum aliquis desinit nõ eẽ homo incipit non esse homo Sed quia significatõ horũ verboꝝ cuꝫ rebus diuersis variat Ideo ad videndũ de ipoꝝ significatõne in ꝑticulari primo videndũ est de rebus. Rerũ em̃ alie sũt ꝑmanentes alie successiue Permanẽtes dicunt quorũ totuꝫ esse simul est et non vna ꝑs post aliã vt sunt homo lignũ lapis Successiue vero dicunt quoꝝ esse nõ simul est totũ sꝫ fm prius et posterius ita ꝙ vna ꝑs succedat alteri vt motꝰ operatio tempus Et istarũ rerũ sunt plures differentie Prima est ꝙ rerũ ꝑmanentiũ esse est totum simul Sed successiuarũ esse nõ est totũ simul sed solũ in successione ꝑtium Secũda dr̃ia est ꝑtes ꝑmanentiũ possunt esse simul vt ꝑs homis vel lapidis. Sed ꝑtes successiuaꝝ non possunt esse simul vt due ꝑtes eiꝰdẽ motus nõ p̃nt eẽ sil' neqꝫ due ꝑtes tpis sed vna est pꝰ aliaꝫ successiue Impossibile ẽ plura tempa eẽ simul Tercia dr̃a est ꝑmanentes res sunt priores fm naturã et successiue posteriores quia ꝑmanentes sunt causa successiuarũ Quarta dr̃a est res ꝑmanẽtes sunt in se terminate sed res successiue non sũt in se terminate sed terminant̃ ad res ꝑmanentes vt motꝰ ad q̃ntitatẽ vel qualitatẽ Itẽ rerũ ꝑmanentiũ quedã adquiruntur in indiuisibili vt lumẽ in aere et hmõi quedã vero in tpe ꝑ intensõem aut ꝑ extensõem Sed ea quoꝝ eẽ est diuisibile fm ꝑtes intensõis vt albedo vel nigredo vel fm ꝑtes extensionis vt longũ latum. Vnde in rebus ꝑmanentibꝰ quarũ eẽ adquiritur in indiuisibili potest dari primũ instans sui eẽ et sui nõ eẽ sed nõ datur vltimũ instans sui non eẽ apteañ nec sui esse aptepꝰ vt homnis equi bicubiti tricubiti datur primũ sui esse et non dat̃ vltimũ sui non esse neqꝫ sui esse Sed in rebus successiuis et ꝑmanentibus quaruꝫ esse non adquirit̃ in instanti non datur primũ neqꝫ vltimum sui esse sicut motus aut tempus Sed datur vltimum sui non esse apteañ et primũ sui nõ esse aptepost quia dum habent esse in aliquo tempe habent non esse in termino illius tempis et sicut inter tempꝰ ⁊ terminũ eius non est mediũ ita nec inter suũ esse et suum non esse.

Ex quibꝰ patet ꝙ ꝑmanẽtia simpliciter in suo principio h̃nt eẽ et in suo termio nõ eẽ cũ in ipis posset dari primũ instãs sui esse et non vltimũ. Successiua vero cũ nõ habeãt nec primũ nec vltimũ sui g̃ñis. Principiũ em̃ vel finis tempis non est

temp⁹ sed instãs nec termin⁹ mot⁹ est mot⁹ sed mutatõ ideo
nõ bñt esse in suo pricipio neqz in suo fine et qz hoc verbũ in
cipit dicit principiũ esse rei iõ bẽt diuersã significatõem cũ re
bus pmanentibus et cũ rebus successiuis rõe cui⁹ ponunt que
dã regule Prima regula hoc verbũ incipit cũ rebus pma/
nentib⁹ quarũ esse indiuisibile adquirit dicit positõnem pñtis
et negatõem pteriti vt cũ dz sor incipit esse bõ. i. sor nũc ẽ bõ
et prius nõ fuit bõ Alia regula est ꝙ hoc verbũ incipit cũ re/
bus successiuis et cũ p manentib⁹ quarũ esse nõ adquirit in in
stanti dicit negatõem pñtis et positõem futuri eo ꝙ successi/
ua in suo principio nõ bñt esse vt cũ dz mot⁹ incipit esse sens⁹
est motus nũc nõ est ⁊ imediate post hoc erit vl sor incipit eẽ
alb⁹ qz aliqd solũ dz esse albũ p excessũ albi sup nigrũ que ad
quirit p motũ et accessus nõ fit p indiuisibile sed p aliqd diuisi
bile nõ infinitũ iõ non potest dari primũ instans in quo aliqd
pot dici albũ nisi loquendo d pfecto esse albi ꝙ adquirit i ter/
mino motus ido sensus illius est sor nũc non est alb⁹ et imedi
ate post hoc erit albus Silr hic sor incipit esse equalis platõi
sensus est sor nunc non est equalis platoni et immediate post
hoc erit equalis platoni Sed esse equalis psistit in indiuisibi
li. Ideo incipit cũ hoc noie equalis silr exponi debet sic cum
alijs rebus p manẽtib⁹ quarũ eẽ adquirit in instãti Alia regu
la est hoc vbũ desinit cũ omib⁹ rebus qñ addit ipi esse dic ne
gatõem pñtis et positõem pteriti. Causa est qz tã in pmanẽ/
tibus qz successiuis nõ dat vltimũ eẽ rei vt cũ dicit sor desi/
nit esse homo sensus est sor nunc nõ est homo et imediate añ
hoc fuit homo vel sortes nũc vltimo fuit homo Et cum dicit
motus desinit esse sensus est motus nunc nõ est et immediate
ante hoc fuit Simlr qñ hoc verbũ desinit additur non eẽ re/
rum simpliciter pmanentiũ dicit negatõem psentis et positõ
nẽ pteriti vt cum dicit materia aque desinit non esse aer sen/
sus est materia aque non est nunc sub non esse aeris ⁊ imm /
mediate ante hoc fuit sub illo non esse Sed quãdo desinit ad
ditur non esse successiuarũ dicit positõem psentis et negatio/
nẽ futuri quia datur vltimũ non esse successiuarũ vt cum di/
citur sortes desinit esse in motu sensus est sortes nunc non est
in motu et immediate post non habebit nõ esse in motu. Ex
predictis patet ꝙ huiusmodi verba scz incipit et desinit dãt
intelligere diuersa tpa p suũ significatũ tamẽ nõ significãt il/
la diuersa tempa eque primo sed fm prius et posterius Ra/
tio est quia semp dicunt affirmatõem vnius tempis et nega/
tõem alterius et cõsignificãt esse rei cum terminatõne semp

dicunt ꝑ prius illud temp⁹ de quo dicūt affirmatōem q̃z illud cui⁹ dicunt negatōem q̃z affirmatō ꝑtinet ad esse rei. Negatio vero ad nō esse rei Et si dicat dicūt esse diuersorū temporū cū importēt semp diuersa tempa. Dicendū ē q̃ temp⁹ pōt sumi dupliciter. vno mō ꝓprie vt est mēsura mot⁹ et isto mō importat ꝑ significata illoꝝ verboꝝ et ab illo tpe verbū nō ꝯ alicui⁹ tpis Alio mō capit vt dicit modū eēndi sub tpe Et sic est mod⁹ ꝑñdi et ab illo ꝯ ꝟbū alicui⁹ tpis ido hoc ꝟbū incipit exꝑte illi⁹ mōi ꝑñdi est tm̄ pñtis tpis q̃z uis importet diuersa tempa exꝑte sui significati Circa ꝑdicta.

Queritur de hoc sophismate. sor desinit esse albissimus hoim posito q̃ sor sp fuerit albissim⁹ hoim ⁊ nūc nascat vn⁹ albior ipo. ꝓbatō sor nūc nō est albissimus hoim et immediate ante fuit albissimus hoim ergo prima est vera. Cōtra sor desinit esse albissim⁹ hoim. vel ergo hominū qui sunt ꝟel hoim qui nō sunt vel hominū quoꝝ quidā sunt et quidā non sunt qnorū vtrūq̃z est falsū. Solutio prima est vera Et tenet ꝓbatio Sed improbatō peccat ꝑm accñs q̃ desitio sive desinere esse albissimū in prima significat respectu hominū simpliciter in cōmūi et nō respectu qui sunt vel hominū q̃ nō sūt in ꝑticlari vñ nō ē nēce si aliquid cōueniat alicui in ordine ad aliqd ꝯ supius q̃ ꝓpterea sibi ꝓueniat in ordine ad inferiora eius ꝑ in talibus ꝓmittit falsa accñtis.

Queritur de hoc sophismate sor desinit scire q̃dquid ipe sciuit posito q̃ sor semp sciat tria enunciabilia q̃ nomien ⁊ a b c et d sit quartū de quo nunc ꝑdat sciētiā. ꝓbatō sortes nō scit nunc quidquid ipe sciuit et immediate ante hoc sciebat quidquid ipe sciuit ergo sortes desinit scire. ꝛc. Cōtra sortes desinit scire quidquid ipe sciuit sed sor sciuit a ergo desinit scire a Solutio prima est falsa vt ꝑz ꝑ improbatōem Ad ꝓbatōem ꝯ q̃ maior est duplex scz sor nunc non scit quidquid ipe sciuit eo q̃ negatō pōt ꝑcedere distributōez et tūc est vera q̃ posito q̃ sortes nō scit illd enūciabile d illo mō nō sequit ꝓclusio. Alio mō negatō potest sequi distributōem et est sensus quidquid sor sciuit nūc scit et sic ē falsa ⁊ sequit cōclusio Ubi notanda ē regula Qñcūq̃z incipit vel desinit ꝓiungunt multitudini vel nomi plis nūeri dñt exponi remouendo totā multitudinē vel vtrūq̃z de multitudie vt sor desinit scire quidquid ipe sciuit sensus est q̃dq̃d sor sciuit nūc nō scit et ī mediate prius nō sciuit et silr de alijs.

Queritur ꝯ hoc sopte sor desinit scire se nihil ꝯsinere scire posito q̃ sor sciat tria enūciabilia nēcio ita q̃ nūq̃z obliuiscatur

scz a.b.c. et cū illis sciuerit hoc enūciabile se nihil desinere scire ꝑ nūc illi⁹ obliuiscat. ꝓbatō sor nūc nō scit se nihil desinere scire ⁊ pri⁹ imediate sciuit go sor desinit scire se nihil desinere scire. Cōtra sor desinit scire se nihil desinere scire go sciuit se nihil desinere scire ꝑ q̄dq̄d scit est nēcim go sortē nihil ō sinere scire est nēcim go nihil desinit scire et ꝓ ꝓñs non desinit scire hoc enūciabile se nihil desinere scire Soluto prima ē ve ra et ꝓbatō tenet Sed improbatō peccat a ꝑm quid ad simpliciter inferendo sic sor nihil desinit scire go nō desinit scire hoc enunciabile se nihil desinere scire qz sciendo hoc enunciabile vel aliud non est nisi q̄ ipe sciat sic alia tria enunciabilia sed scire se cognoscere illa tria enūciabilia est tm̄ scire ꝓ reflexionē et non auget scientiā et cum hoc nō diminuit scientiā sicut si alq̄is videat coloratū et videat se videre coloratū non plura videt q̄z videndo coloratū tantū Ideo arguitur a ꝑm quid ad simpliciter cum infert nihil desinit scire ergo nō desinit scire se nihil desinere scire. Circa vero suppōem terminorū cū verbis p̄dictis sunt alique regule. Prima ē q̄ termini ꝓñes sequētes ista verba incipit et desinit geminā habēt suppositōem Ratō est qz illa verba ponūt affirmatōz et negatōem In affirmatōe em̄ termi ꝓñt hr̄e suppōz ōtermiatā et simplicē. In negatōe vo ꝓfusā vt cū ōr sor incipit eē hō sensus est nunc est hō et prius nō fuit homo. in prima suppoit hō simpliciter. in scda vero distributie. Scda est q̄ cū istis verbis incipit et desinit nō valet argumētū ab inferiori ad supi⁹ nec ecōtra a ꝓte p̄dicati Et hoc ꝓpter affirmatōz ⁊ negatōz q̄s iportāt in sua expositōe grā em̄ affirmatōis nō vz argum̄tū a supiori ad inferi⁹. Grā vero negatōis nō vz argumētū ecōuerso sicut nō sequit sor incipit esse bicubit⁹ go incipit esse quant⁹. Et ecuerso nō sequit sor incipit esse quant⁹ go incipit esse tricubit⁹ Sed vtroqz mō ꝓmittit falla ꝓñtis vt dictū est Et dicebat notāter ex ꝓte p̄dicati qz a ꝓte subiecti tlia verba non habēt suppositōem. idō pōt valere argumentum ab inferiori ad supius affirmatie Aut ecōtra negatie vt homo incipit moueri ergo anial incipit moueri vel nullum animal incipit currere ergo nec homo

Circa p̄dicta quer̄it ō hoc sophismate. Sortes desinit esse non desinendo esse. posito q̄ sor sit in instanti mortis. probatio sor non est non desinendo esse et immediate prius fuit non desinendo esse. ergo desinit esse non desnendo esse. Contra sortes desinit eē non desinēdo esse ergo sor desinit esse dum non desinit eē vt

si nõ desinit vel qz nõ desinit esse Mã gerundiũ in do termia
tũ habet resolui p dũ si vel qz sicut ablativ⁹ absolute positus
Sz vtrũqz ẽ falsũ go ⁊ sophisma Solutõ pria ẽ duplex eo ꝙ
hec determiatõ nõ desinẽdo eẽ põt determiare hoc ꝟbũ desi
nit vel hoc ꝟbũ eẽ Si determiet hoc ꝟbũ desinit sic est falsa
qz opposita ponuntur simul circa idem scz desitio ⁊ priua ⁊
tio desitõis et sic tenet improbatõ Si aũt determiet hoc ver
bũ esse sic esset vera qz sensus ẽ ꝙ sor desinit eẽ nõ desinendo
eẽ vel desinit hre eẽ indeficiẽs. vñ licet nõ desinit eẽ desinit tñ
eẽ simpliciter tle scz indeficiẽs vel sine desitõe qz de cetero ñ
habet tle eẽ sed hz esse deficiẽs. pria mõ ẽ ꝓposita ⁊ fla Scdo
mõ ẽ diuisa ⁊ ꝟa. vñ ibi ẽ falla ꝓpõis Itẽ regula ẽ Quotiens
cũqz hmõi ꝟba scz incipit et desinit addunt termio hñti in se
suppõz et accñs siue subaz et formã accñtalẽ duplex ẽ locutio
eo ꝙ pt notari inceptõ vel desitõ respectu subiecti vel respe
ctu accñtis vt sor incipit esse alb⁹ pt intelligi vl ꝙ incipit eẽ
simpliciter vel ꝙ incipit eẽ albus ꝙ est accñtale. Circa hoc

Uerũ de hoc sophismate Sor incipit esse alter isto
rũ. posito ꝙ sor fuerit prius et plo de nouo incipiat
eẽ. ꝓbatio sor ẽ alter istoꝝ et ante nõ fuit alter isto
rũ go est vera. Cõtra sor incipit esse alter istoꝝ go incipit eẽ
vel sor vel plato qz nullus est alter istoꝝ nisi sor et plo Sed
nõ incipit esse sortes qz prius fuit sortes nec incipit esse plato
qz sunt dispata ergo prima est falsa. Solutõ prima ẽ duplex
eo ꝙ in hoc termio alter duo sunt scz suppositũ in quo ẽ accñs
et ipm accidens ꝙ est alteritas. ideo potest negari inceptio
hoc ꝙ est potest esse alter quantũ ad suppositõem vel quan
tũ ad accñs Si quantũ ad suppositõnem sic est falsa et tenet
improbatio qz sensus est sortes incipit esse alter istoꝝ hoc est
incipit esse sortes vel plato Si quantũ ad accidens sic ẽ ve/
ra vt ꝓbatur Et est sensus sor incipit alter istoꝝ hoc est inci
pit esse sub alteritate istorum licet esse sortis simpliciter non
incipiat tamẽ incipit esse sub alteritate. Et hoc mõ ẽ fallacia
accidẽtis in improbatõne et primo mõ improbatõ. vnde vlr
in qualibet distinctõne bona soluente sophismata in sensu in
quo ꝓceditur esse vera ꝓbatio est vera et improbatio pec/
cat et ecõtra et semp est verũ in vno sensu et falsũ in reliquo

Seqtur de his dictõibus nccio et cõtingenter.

Eqt de nccio ⁊ ꝓtingẽter Uiro de his ꝟbis ici
pit ⁊ dsinit Cñter dd est de his dictõib⁹ nccio ⁊
cõtingẽter Pria videdo qd sit nccim ⁊ qd ꝓti
gẽs quot mõis dicãt ⁊ qliter variẽt sẽsũ ꝓpõis

Dicit aūt nēcim ens impossibile aliter se habere et impossibile mutari qz mutari est aliter se habere nūc q̄z prius. ideo necessariū est impossibile mutari Sed ens impossibile mutari ē semp ens. ido nēcim est qd est semp ens Et sic est sempiternū vel eternū. vnd necessariū includit ens vt subiectū vl materiale et immutabilitatē vt formale Necessariū aūt duplex dicit Nam aliqd dr necessariū simpliciter vt deū ēē est simpliciter necessariū Alio mō dr necessariū ex suppōe alicui9 ꝛ sic dr respectie vt necessariū ē hoīem habere nauē nō simpliciter sed suppposito q̄ debeat nauigare et istud necessariū sumit ex pte cause finalis que est cā posterior suo effectu in essendo licet non in causando Sed nēcim absolute in rebus creatis sumit ex alijs causis prioribꝰ et sūt tres modi eius ſm tres alias causas Primo aliqd est necessariū ex pte cāe efficiētis vl ne cessitate naturali vt necesse est terrā calefactā desiccari vel nēcitate violenta vt nēce est velū pcussū moueri. Alio mō ē nēcim ex pte materie vt necesse ē mixtū ex cōtrarijs cōpositū corrūpi. Alio mō est nēcim ex pte forme vt nēce ē hīs aīam rōnalē ēē hoīem. Et in omibus istis modis nēcim ē aliquo mō impossibile aliter se habere vel simpliciter vel ex suppōe Tale aūt nēcim ē q̄dā modꝰ entis qui se habet vt determiatō illius cui addit et pōt dtermiare tria ſm ordinē scz ppōz, ppōis ppōz ꝓceptuū intellectꝰ et ēē q̄ ē in re inq̄ntū ista tria se hīt p ordinē vt signū ꝛ signatū et p modū vniꝰ determiabilis Nā ozo significat cōpositōem que ēi intellectu et cōpositō intellectus significat esse q̄ est in re vt dd hō nēcio ē al. designat q̄ ista oīs hō est al est nēcia Et nēcitas ppōis q̄ est in intellectu et q̄ est ēē al nēcio est in homie. Et pōt nēcim qñq̄z dicere necessariā hītudinē pdicati ad subiectū Et sic dicit necessitatem ppōnis vt hoīem ēē al est nēcim. Qñq̄z vo dicit nēciam hītudinē aūtis ad ppōs vt nēce est hominē moueri si currat Et sic dicit nēcitatē ppōie. Et vterq̄z modus nēcitatis pōt vno mō attendi inter res determias ꝛ sic ptinet ad sciam demonstratiuā Alio mō inter intentōes ppōes Et sic ptinet ad dyaleticū vt cū dr hō est risibilis go al ē risibile. vel pōt attendi nēcitas ppōie ex hītudie illarꝝ rerꝝ dtermiatarū put scz al includit i homie Et sic ptinet ad phicū Alio mō ex cōmūi hītudine intentōnū scz spēi ad genꝰ rōne cuiꝰ oīe q̄ pdicat de spē pdicat d genere Et sic causat silogismū dyaleticū tñ ē eadē necessitas que explicat in vtroq̄z mō Sed primo mō determiate ꝛ scdo mō cōfuse qz nō solū inter hoīem et al. sed etiā in multis alijs repit hītudo spēi ad genus Dñt tñ nēcim et nēce et nēcio q̄a

Dyx dd nēcy

Drūt nēcim nēce nēcio utq̄

nccim dicit imutabilitate noialiter ío é mod⁹ noialis et deter
miat ppoz noialiter acceptá Alia vo imutabilitate dicũt v
baliter q̃ itez dñt qz nccc pñiter addit huic verbo é vt sorte
curre é nccc Altez vo addit alijs vbis vt sor curit necessa
rio Cõtingens vo in cõmũi dz omne illud q̃ est possibile esse.
Et hoc mõ puertit cũ possibili Et diuidit p cõtingens nccim
et nõ nccim Cõtigẽs nccim est illud q̃ é 7 nõ pt ñ eé vt hoiez
eé al' de quo dz est sicut d nccio Cõtingẽs ad vtrũlibet est q̃
põt eé et nõ esse vt hominé sedere al' currere Et tale dz cõtin
gens ad vtrũlibet eo q̃ se habet ad vtrũqz oppositoz. q̃ ite
rũ diuidit p cõtingẽs natũ ptingẽs rarũ et ptingẽs infinitum.
Contingẽs natũ est q̃ põt magis eé q̃ nõ eé vt hominé cane
scere in senectute Et dz ptingẽs natũ qa naturalé hz bitudi
né ad esse Sed ptingens rarũ est q̃ magis põt nõ esse q̃z esse
vt hominé canescere iu iuuẽtute q̃ dz rarũ qz raro euenit Cõ
tingens infinitũ é q̃ põt eq̃liter eé et nõ eé vt hoiez cras curre
re Et dz infinitũ qz nõ est determiatũ ad aliquã ptẽ ptradic
tõnis sed p suã cãm determiat ad vnũ. Et qñqz dz ptingens
ad vtrũlibet ppzie dictũ qz se hz eq̃liter ad vtrũlibet ptradi
ctoriaz scz ad esse et ad non eé Hec aũt diuisio nõ est diuisio
gñis in suas spẽs sed est analogi in sua analogata qz diuisum
fm prius et posteri⁹ dz de mẽbris diuidentib⁹ Et sil'r dz é de
pcedentibus diuisionibus ꝛc.

Circa pdicta querit de hoc sophismate. omis hõ de
necessitate est al'. pbatõ hec ppõ hõ est al' est vera
go ipa modificata mõ nccitatis erit vera go ipa est
vera Cõtra omis hõ nccio é al' sor est hõ go sor nccio est al'.
go sor necessario é sed hec é falsa go illa ex qua sequit Solu
tio prima est vera simpliciter. Ad improbatõem dz q̃ ibi est
falsa a fm q̃d ad simpliciter qz cũ dz sor nccio est al' ibi copu
lat eé eentiale q̃ é esse fm quid Sed cũ dz sor de nccitate é ibi
copulat esse actuale q̃ é eé simpliciter respctũ ipi⁹ eé eential.

Querit de hoc sopte Alia antexpi nccio erit. pbatio
aia antixpi erit supposito q̃ tpe sit futurus 7 qñ erit
nccio erit go prima est va. Cõtra aia antixpi nccio
erit go aiaz antixpi esse est nccim q̃ é falsũ qm̃ antixpm eé est
ptingens q̃re et aiaz eius Solutõ prima é falsa 7 tenet impro
batio. Sed pbatio peccat fm quid ad simpliciter. qz cum dz
aia antixpi qñ erit necessario erit ibi ponit nccim ex suppõne
q̃ est nccim fm quid et cũ infert go aia antixpi nccio erit po
nit necessitas absoluta et simpliciter Ido pcto nõ sequit sicut
nõ sequit sor dũ sedet nccio sedet go sor nccio sedz Sz arguit

a fm quid ad simpliciter Si tñ in sophismate necessario dice
ret necessitatē ex suppōe sic q̃ eēt sensus aia añxpi dū erit ne
cessario erit sophisma posset eē verū Et qz analogū p se po/
sitū sumit p principaliori suo significato iō necessario ibi dic
necessitatē simpliciter Silr si necessario determiaret pdica/
tū fm se ita q̃ eēt sensus aia antixpi nccio erit. i. erit ens neces
sariū sophisma posset eē vm Sed qz nccio de vi fmonis ha/
bet determiare ppōz et nō pdicatū fm se. Idō de illo sensu si
est curandū Ad videndū aūt qualiter dicti mōi determinēt
ppōz oīois quedā dant regule Prima est ptingēs et possibi
le ampliāt ppōz oīois ad pñs et futurū Rō est qz vtrūqz il/
loz dicit ppositōem et potentiā vel possibilitatē que potētia
se extendit ad pñs et futurū et nō ad pteritū qz ad pteritū nul
la est potētia Ex ista regula sequit q̃ ptingēs et possibile am
pliāt subiectū ppōis ad standū p suppositis pñtibus et futu/
ris eo q̃ ampliata ppositōe silr extrema ppositōis amplianť
Et qz dicti mōi ampliāt ppositōz ad pñs et ad futuz idō am
pliāt subiectū si sit ampliabile ad supposita pñtia et futura.
Scda regula nccim ampliat ppositōem ad omē temp9 affir/
matie et impossibile ad omē tps negatie Rō est qz necessari
um dr q̃ est semp ens et impossibile q̃ est semp non ens. Sz
p hoc q̃ dr semp designat omē tps. idō cū dr semp ens ponit
omē tps affirmatie Et cū dr sp nō ens ponit omē tps negatie
Ex isto sequit q̃ necessariū et ipossibile ampliāt extrema cō
positōis ad standū p omi tpe et ex pñti ampliāt ad supposita
cuiuslibet tpis eo q̃ ampliāt a ppositōe silr ampliāt extrema
ppositōis vt cū dr omis hō necessario est al' ibi hō et al' am/
plianť ad pñs pteritū et futurū. Ex dictis regulis seqtur q̃ cō
tingens nccim et impossibile drñt et diuersis rōnib9 ampliāt
ppositōem ppōis qz ptingens ampliat gra potētōnalitatis
et ipfectōis qz importat Necessariū vo rōe actualitatis quā
dicit inquantū est semp ens. Impossibile vo rōe priuatōnis
potētionalitatis et etiā actualitatis qz importat Nā impos/
sibile primo negat potentiā. scdo vo actū qui psupponit pos
sibilitatē. Idō impossibile opponit tā possibili qz necessario
Scdo sequit q̃ pdicti mōi sunt dictōnes sinkatbegrāmatice
Rō est qz determiant ppositōem ampliando ipam vt dictū
est. idō sunt dispositōes pdicati inquātū pdicatū est Dupli/
ces eñ sunt dispositōes subiecti aut pdicati qz sicut subiectuz
et pdicatū vno mō sumūt p illo q̃ est subiectū q̃ p illo q̃ ē p/
dicatū Alio mō p subiecto inquantū subiectū et p pdicato i
quātū pdicatū Ita quedā sunt dispositōes subiecti et pdicati

Nota bene Dylas

fm id q̃ sunt Alie sunt dispões subiecti et p̃dicati fm ratõem
subiecti et predicati vt cũ dr omis equus alb⁹ nccio curit ve
lociter ibi alb⁹ et velociter sunt dispões illi⁹ q̃ est subiectũ ⁊
illi⁹ q̃ est p̃dicatũ Et tles nõ sunt sinkathegremata neqz de
nomiant ppõz nõ eñ dr ppõ alba vel velox Sed omis ⁊ ne
cessario sunt dispões respectie scz subiecti inquãtũ subiectũ ⁊
p̃dicatii nquãtũ p̃dicatũ Jõ sũt dictões sinkathegrematice
et tles dnoiant ppõz a pte subiecti cũ ab eis dicat ppõ vlis p
ticlaris indefinita vel singlaris Sed dispões p̃dicati inquan
tũ p̃dicatũ denoiant ipam a pte q̃litatis cũ ab ipis dicat ppõ
affirmatia vel negatia modalis vel dr ineẽ qr ab affirmatõe
p̃dicati dr affirmatia et negatõe ei⁹ dr negatia et a mõ dter
miante ꝓpõz ppõis dict modalis et a sola inherentia p̃dicati
cũ subiecto dr ppõ de inesse. Et circa ꝓuersiões dictarꝫ ppo
sitõm sunt ponẽde quedã regule. Prima regula, Omis ppõ
de nccio et de possibili et omis de ꝓtingenti nccio et de ꝓtigẽ
ti dr possibili tã affirmatie q̃z negatie debẽt eodẽ mõ cõuerti
sicut ille de inesse scz vlis negatia et pticlaris affirmatia sim
pliciter. Et vlis affirmatia simpliciter nõ sed p accñs ⁊ pticu
laris negatia nõ potest ꝓuerti in termis. Tñ ẽ intelligendũ q̃
p̃dicte ppõnes nõ ꝓuertunt fm se totas eo q̃ in modalib⁹ sp
mod⁹ p̃dicat f ꝓuertunt quo ad dictũ faciẽdo de subiecto di
cti p̃dicatũ et eꝓtra vt nullũ hoiez esse lapidẽ ẽ ncce go nullũ
lapidẽ esse hoiez est ncce Alia regula q̃ omes ppões de cõ
tingenti nõ nccio tã affirmatie q̃z negatie pñt ꝓuerti in oppo
sitã qualitatẽ Rõ est qr tles ppões ꝓtingentes sic pñt eẽ ita
pñt non eẽ vt si ꝓtingit oẽm hoiez eẽ albũ et tã ꝓtingit nullu⁊
hoiez eẽ albũ Et hoc ẽ ꝓuertere in oppositã qualitatẽ qñ ad
affirmatiuã vel negatiuã sequit alia opposite q̃litatis Tam
dñter fit ista ꝓuersio fm diuersos modos ꝓtingentis qr ppõ
de ꝓtingenti infinito ꝓuertit in aliã de eadẽ ꝓtingenti Sed il
la de ꝓtingenti nato ꝓuertit in vnã de ꝓtingẽti raro et eꝓuer
so dr ꝓtingẽti raro in ꝓtingẽs natũ vt cõtingit aliquẽ hominẽ
canescere in senectute go cõtingit aliquẽ hoiez nõ canescere
in senectute. Alia regula est ppões de cõtingẽti nõ nccio af
firmatie silr cõuertunt in termis sicut ille de inesse Negatiue
vero nõ qr vlis negatia nõ cõuertit simpliciter eo q̃ ad vlem
affirmatiuã sequit vlis negatia cõuertẽdo in oppositã q̃lita
tẽ Et si ista negatia ꝓuertat simpliciter in vlez negatiuã ite⁊
ad illã negatiuã sequit vlis affirmatia fm oppositã q̃litatez
go de primo ad vltimũ ad vlez affirmatiuã sequeret vlis af
firmatia Et sic argueret a nõ distributo ad distributũ Sed p

ticularis negatia de tli cōtingēti cōuertit simpliciter qz equalz pticulari affirmatie que ꝓuertit simpliciter. Alia regula ē ꝓ positōes de impossibili dñt eodē mō cōuerti sicut ille ō nēcio cum quibus sunt equivalētes

Arca ꝑdicta qnerit de isto sophismate Si sor nēcio est mortalis nēcio est imortalis. ꝓbatō si sor nēcio ē mortalis sor nēcio ē aliqlis et si sor nēcio est aliqualis sor nēcio ē imortalis go de primo ad vltimū Si sor nēcio est mortalis sor nēcio est imortalis Cōtra ibi sequit oppositū ad oppositū go locutō est impossibilis Solutō añs illi⁹ ꝑdictōnalis est duplex scz sor nēcio est mortal qz hec dictō necessario. Uno mō pōt determiare ꝓpōz et tūc est sensus hec ꝓpositō sor est mortalis est nēcia Alio mō pōt determiare ꝑdicatū. q hoc dnpliciter. vno mō pōt determiare ꝑdicatū exp te aptitudinis q̄z importat et sic seusus ē sor habet nēciaz habitudinē vel aptitudinē ad mori Alio mō pōt determiare ꝑdicatū rōe actus ad quē dicit aptitudinē. Et sic est sensus sor habet aptitudinē vt nēcio moriat In duob⁹ primis sensibus añs prime ꝓdictōnalis est impossibile et sequit cōsequēs Itē illis duob⁹ modis sophisma est vez et nō sequit oppositū ad oppositū sed sequit vna ꝑs contradictōis ad añs ꝙ includit ambas sil Sed in tercō sensu añs est ꝟm et nō sequit ꝓnis ido sophisma est falsū et tenet improbatō Ad ꝓbatōem ōz ꝙ nō sequit sor nēcio est imortalis go nēcio est aliqlis qz nō sequit sor mouet de necessitate. ergo sortes necessario est aliqualis et sic est ibi falla a ꝟm quid simpliciter

Tēposito casu ꝙ sint tres aie que sp maneāt iuste et creet vna iniusta. tūc querit de hoc sophismate oīs aia nēcio est iusta. ꝓbatio hec anima necessario est iusta et ista et illa et non sunt plures quia illa que cras erit nōdum est ergo oīnis aima necessario est iusta. Cōtra omnis aima est iusta hec ꝓpositō cras erit falsa ergo apposito mō necessitatis est falsa Solutio prima est duplex qz vno modo pōt intelligi cū restrictōe subiecti ad pñtes aimas vt sit sens⁹ oīnis aia que nunc est necessario ē iusta Et sic est vera Alio mō potest intelligi sine restrictōne subiecti et sic est falsa vtz ꝑ improbatōz intelligēdo tñ ꝙ nēcio ōtermiet cōpositōz Ex ꝑdictis pñt cognosci sensus ꝓpōm in quib⁹ dicti mōi ponūt qz dictū ē qualiter illi modi pñt ampliare ꝓpositōem et ꝑ hoc variare sensū ꝓpositōnū de inesse Tamē circa hoc notande sūt q̄dā regle Prima est qñcūqz due ōtermiatōes ꝓpōis ponunt in eadē locutōe duplex est locutō eo ꝙ vna potest esse